

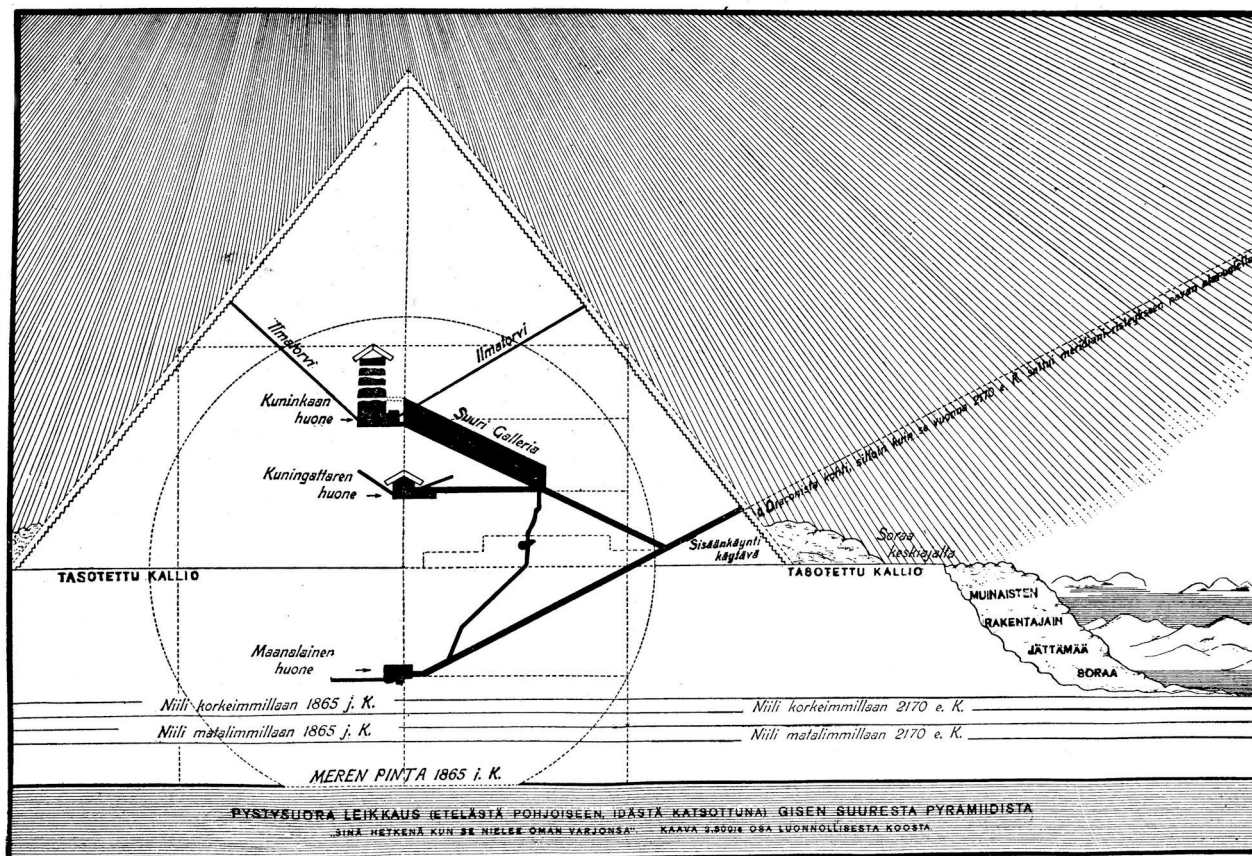
JUMALAN KIVITODISTAJAN

JA

PROFEETAN,

EGYPTIN SUUREN PYRAMIDIN,

VAHVISTAVA TODISTUS

ESIPUHE KYMMENENTEEN LUKUUN

ARVOSSA PIDETYN
PROFESSORI C. PIAZZI SMYTHIN F.R.S.E., F.R.A.S.
ENTISEN SKOTLANNIN KUNINKAALLISEN TÄHTITIETEILIJÄN
YSTÄVÄLLINEN ARVOSTELU TÄSTÄ LUVUSTA,
KUN SE VIELÄ OLI KÄSIKIRJOITUKSENA.

Kun veli Villiam M. Wright sai tietää, että luku Suuresta pyramidista oli kirjoitettu, pyysi hän saada lukea sen ennen painatusta, koska hänellä jo oli melkoiset tiedot pyramidista. Myönnyimme tähän ilolla vakuuttaen hänelle, että toivoimme kaikkea mahdollista tarkistusta. Kun veli Wright oli lukenut käsikirjoituksen, päätti hän, että kun me kerran toivoimme arvostelua, niin sen parempi, mitä korkeammalta arvostelu tulisi. Seurauksena tästä oli, että hän otti kirjoituskoneella kopion käsikirjoituksesta ja lähetti sen meidän suostumuksellamme professori G. Piazza Smythille, jonka yleisesti tunnustetaan omaavan Suuren pyramidin rakenteesta ja mitoista suuremman tiedon, kuin kenenkään muun miehen maailmassa, pyynnöllä, että hän huolellisesti tarkastaisi käsikirjoituksen ja merkitsisi siihen ne huomautukset, joita hän mahdollisesti voisi tehdä mielenkiinnosta totuuteen. Professorin vastaus tähän kirjeeseen sekä hänelle lähetetty käsikirjoitus, jossa oli hänen muistiinpanojansa, lähetettiin, kun se oli saapunut, tekijälle. Me kiitämme veli Wrightia ja professori Smythiä heidän hyväntahtoisuudestaan ja olemme seuranneet ilmoitettuja korjauksia, joita muuten olikin ainoastaan kolme, ja jotka me mielihyväksemme huomasimme olevan vähäarvoisia. Ainoastaan yksi huomautuksista koski mittaa, ja siinäkin oli eroavaisuus ainoastaan yksi tuuma, minkä ilolla oikaisimme.

Julkaisemme tässä alempana, ajatellen, että se mahdollisesti herättäisi lukijoissamme mielenkiintoa.

PROFESSORI G. PIAZZI SMYTHIN KIRJE:

Glova, Ripon, Englanti, 21. jouluk. 1890

Wm. M. Wright, Esq.

Hyvä herra: Minulta on kulunut melkein pitempi aika, kuin olisin tahtonut tarkastassani teidän ystävänne C. T. Russellin, Alleghenystä, PA. käsikirjoitusta, mutta minä olen nyt lopettanut hyvin huolellisen sana sanalta tehdyn tarkastuksen. Ja vähemmällä en minä voinut sitä jättääkään, kun te niin hyväntahtoisesti vaivaannuitte lähettämään sen sellaisella huolella laattojen välissä, litteässä, kirjatussa paketissa, vieläpä koneella kirjoitettuna käsinkirjoitetun sijasta.

Alussa löysin ainoastaan mainitulla kirjoituskoneella tehtyjä virheitä, muita sittemmin luettuani muutamia sivuja ilmeni tekijän kyky, erikoistuntemus ja omintakeisuus loistavalla tavalla; ja siinä oli monia kohtia, joista olisin halunnut ottaa jäljennöksen esittääkseni ne mainitsemalla kirjoittajan, ensimmäisessä mahdollisessa Pyramidikirjani painoksessa. Mutta luonnollisesti minä en tehnyt sitä ja odotan täysin kärsivällisenä sekä mitä kiitollisimmin mielin, kunnes Raamatuntutkielmien tekijä valitsee aikansa sen

julkaisemista varten. Niin ollen huomautan tässä ainoastaan, että on hyvin paljon sekä hyvää että uutta mitä hän sanoo pyramidin eri osien ajanlaskuun nähden, erittäinkin mitä tulee Ensimmäiseen nousevaan käytävään ja sen graniittitulppaan, mitä tulee Suureen galleriaan nähden Herran elämää valaisevana, mitä tulee vastaavaisuuteen Kuninkaan huoneen ja sen graniitin sekä Tabernaakkelin ja sen kullan välillä; ja ylimalkaankin kun on kysymys Raamatun ja pyramidin keskinäisestä vahvistuksesta eli tarkoitusta vastaavaisuuksista, jotka hän on esittänyt erittäin hyvin.

Tällä välin näyttää minulle selviytyvän, että olen velkaa teille Raamatuntutkielmien kahdesta ensimmäisestä osasta, jotka minulle ystävällisesti lahjoititte jo pitkän aikaa sitten. Silloin en lukenut enempää kuin puolet ensimmäisestä osasta, koska en pitänyt ainetta aivan niin uutena kuin olin odottanut. Mutta sitten kun, kuten toivon, minulla on ollut niin paljon hyötyä tämän edistystä osoittavan kolmanteen osaan aiotun pyramidiluvun perinpohjaisesta lukemisesta, täytyy minun ottaa nuo kaksi ensimmäistä osaa esille toistamiseen.

Paketti lähetetään takaisin laattojensa välissä, kirjattuna. Pysyn erittäin kiitollisena teille.

Kunnioittaen teidän,
G. Piazza Smyth

10. LUKU

JUMALAN KIVITODISTAJAN JA PROFEETAN, EGYPTIN SUUREN PYRAMIDIN, TODISTUS

Ylimalkainen kuvaus suuresta pyramidista — Miksi se ansaitsee erityistä mielenkiintoa kristittyjen taholta — Suuri pyramidi; tieteellisen, historiallisen ja profeetallisen totuuden varastohuone — Raamatun viittauksia siihen — Miksi ja koska se rakennettiin ja kuka sen rakensi — Sen sijainnin tärkeys — Sen tieteelliset opetukset — Sen todistus lunastussuunnitelmasta, aikakausisuunnitelmasta — Kristuksen kuolema ja hänen ylösnousemisensa ilmaistu — Maailman kulku alaspäin ja sen päättyminen suureen hädän aikaan — Hädän laatu — Suuri uskonpuhdistusliike osoitettu — Juutalaisen aikakauden pituus ilmaistu — Evankeliumikauden ”korkea kutsu” osoitettu — Vihkiytyneen seurakunnan tie — Korkean kutsun loppu osoitettu — Kristuksen toisen tulemisen vuosiluku — Kuinka maailmaa kohtaavat ennalleenasettamissiunaukset ovat ilmaistut — Maailman kulku tuhatvuotiskautena — Sen loppu — Ero kahden olotilan, inhimillisen ja henkisen välillä sellaisena kuin pyramidi sen osoittaa — Pyramidi osoittaa vääräksi ateismin, vapaauskoisuuden ja kaikki kehitysopin teoriat ja vahvistaa sekä Raamatun suunnitelman että sen määrättyt ajat ja hetket

”Sinä päivänä on Herralla oleva alttari keskellä Egyptinmaata, ja patsas (muistokivi) on Herralla oleva sen rajalla. Ja se on oleva merkiksi ja todistukseksi Herralle Sebaotille Egyptinmaassa.” — Jes. 19:19-20

ANTIIKIN aikaan laskettiin maailman ihmeet seitsemäksi ja niistä ensi sijalle asetettiin Gizan suuren pyramidin. Se sijaitsee Egyptissä lähellä nykyistä Kairoa. Ei mikään

rakennus maailmassa vedä sille vertoja suuruudessa. Maassamme (Amerikassa) eräs etevimmistä graniitintuntijoista, joka henkilökohtaisesti on käynyt tutkimassa suurta pyramidia, sanoo: ”Pyramidissa on kivilohkareita, jotka painavat kolme tai neljä kertaa enemmän kuin yksi ainoa obeliski. Minä näin kiven, jonka paino arvion mukaan oli 80 tonnia. Siinä on kolmenkymmenen jalan pituisia kiviä, jotka sopivat niin hyvin yhteen, että voi vetää linkkuveitsellä pitkin pintaa huomaamatta rakoa niiden välillä. Niitä ei ole myöskään liitetty yhteen käyttämällä muurauslaastia. Nykyään ei ole mitään niin täydellistä konetta, joka voisi tehdä kaksi kolmenkymmenen jalan pituista pintaa semmoisiksi, että ne sopisivat yhteen niin kuin nämä ihmeelliset kivet suuressa pyramidissa.” Se peittää noin 5 hehtaarin maa-alan. Se on perustuksesta mitattuna 486 jalkaa korkea ja 764 jalkaa leveä. Lasketaan, että suuri pyramidi painaa kuusi miljoonaa tonnia, ja että sen poisviemistä varten tarvittaisiin 60,000 höyrykonetta, joista kukin vetäisi 100 tonnia. Todennäköisesti eivät Egyptin rikkaudet riittäisi palkkaamaan työmiehiä sen hajottamiseksi ja repimiseksi. Näistä seikoista selviää, että kuka hyvänsä olikin sen suuri suunnittelija, aikoi hän sen pysyväksi muistomerkiksi.

Miltä näkökannalta hyvänsä katsommekin suurta pyramidia, on se vastaan sanomatta ihmeellisin rakennus maailmassa, mutta viimeksi kuluneiden kolmenkymmenen kahden vuoden aikana tehtyjen tutkimusten valossa herättää se uutta mielenkiintoa jokaisessa kristityssä, joka on edistynyt Jumalan sanan tutkimisessa; sillä se näyttää sopusoinnussa kaikkien profeettain kanssa ihmeellisellä tavalla ilmaisevan Jumalan suunnitelman ääriiviivat menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa.

Tulee muistaa, että paitsi suurta pyramidia, jota me tässä tarkoitamme, löytyy vielä toisia, joista muutamat ovat rakennetut kivistä ja muutamat tiilistä, mutta kaikki ne ovat vain jäljittelyjä siitä, ja joka suhteessa mitättömiä — suuruuteen, tarkkuuteen ja sisäiseen järjestykseen nähden. On myös näytetty toteen, että ne, ollen erilaisia kuin suuri pyramidi, eivät sisällä mitään vertauskuvallisia piirteitä, vaan olivat silmin nähtävästi aiotut käytettäväksi egyptiläisten kuningasperheiden hautoina.

Suuri pyramidi kuitenkin näyttäytyy tärkeiden — tieteellisten, historiallisten ja profeettallisten — totuuksien varastoaitaksi ja sen todistukset ovat täydessä sopusoinnussa Raamatun kanssa, sen kautta, että se ilmaisee huomattavimmat piirteet sen totuuksista kauneissa ja sopivissa vertauskuvissa. Se ei suinkaan ole mikään lisäys kirjoitettuun ilmestykseen: se ilmestys on aivan täydellinen, eikä kaipaa mitään lisäyksiä. Mutta se on todistus, joka lujasti vahvistaa Jumalan suunnitelman; ja harvat tutkijat voivat tutkia sitä huolellisesti ja huomata sen todistusten sopusointu Raamatun kanssa ilman, että he tulevat vakuuttuneiksi, että sen rakenteen suunnitteli ja johti sama jumalallinen viisaus, ja että se on se patsas, jota profeetta tarkoittaa yllä olevalla Raamatun lainauksella.

Jos se rakennettiin Jumalan johdolla hänen todistukseksi ihmisille, niin voimme odottaa Jumalan kirjoitetussa sanassa jonkun viittauksen siitä. Ja kumminkin, koska silmin nähtävästi Jumalan aikomuksena oli pitää salassa lopun aikaan asti suunnitelman piirteet, josta se antaa todistuksen, täytyy meidän odottaa, että kaikki viittaukset siihen Raamatussa olisivat, kuten ovatkin, jonkun verran peitettyjä, jotta ne nähtäisiin vasta sitten, kun aika sen ymmärtämiseksi on käsillä.

Jesaja kertoo, kuten yllä on mainittu, alttarista ja patsaasta, joka on oleva merkiksi ja todistukseksi Herralle Sebaotille Egyptissä.” Ja yhteys osoittaa, että se on oleva todistus sinä päivänä, jolloin suuri Vapahtaja ja Pelastaja murtaa sorron kahleet ja asettaa vapautteen synnin vangit — joista asioista meidän Herramme saarnasi ensimmäisessä tulemisessaan. (Luuk. 4:18) Tämän profetian laajakantoisuus huomataan kumminkin ainoastaan hämärästi, kunnes käy selväksi, että Egypti on vertaus- tai esikuva ihmismaailmasta, joka on täynnä turhamaista, heidän järkeensä pimittävää filosofiaa, mutta joka on tietämätön todellisesta valosta. Kuten Israel esikuvasi maailmaa, jonka vapauttaa synnin orjuudesta Mooseksen suuri vastakuva, ja jonka syntiuhrin on antanut Aaronin vastakuva, niin esittää Egypti synnin valtakuntaa, kuoleman hallitsemaa alaa (Hebr. 2:14), joka niin kauan on pitänyt orjuuden kahleissa monta, jotka tulevat iloisiksi saadessaan mennä ulos palvelemaan Herraa, sen johdossa, joka on Mooseksen kaltainen, mutta suurempi kuin hän. — Apt. 3:22,23

Monessa paikassa Raamatussa osoitetaan Egyptin vertauskuvallinen luonne; esim. Hoosea 11:1 ja Matteus 2:13-15. Näissä kahdessa paikassa on, paitsi sitä, että Herramme todellakin lapsena oli jonkun aikaa Egyptissä, ja että Israel myös todellakin oli jonkun aikaa Egyptissä, silmin nähtävästi myös vertauskuvallinen merkitys. Jumalan Poika oli maailmassa jonkun aikaa niiden tähden, joita hän tuli lunastamaan ja vapauttamaan; mutta hänet kutsuttiin sieltä — Egyptistä — korkeampaan, Jumalan luontoon. Samaten kutsutaan nekin, jotka ovat kutsutut hänen veljikkeeseen ja kanssaperillisikseen, hänen ”ruumiinsa jäsenet”, todellinen Israel, Egyptistä; ja Mestari osoittaa, että ”he eivät ole maailmasta, niinkuin minäkään en ole maailmasta.”

Jesaja (31:1,3) sanoo tarkoittaen suurta oven edessä olevaa hädän aikaa: ”Voi niitä, jotka menevät alas Egyptiin (maailmaan) apua anomaan (etsimään maailmallisia aatteita, suunnitelmia ja neuvoja siitä, kuinka heidän pitäisi menetellä tuona suurena hädän päivänä) ja luottavat hevosiin (jotka yhä edelleen tahtovat ratsastaa noilla vanhoilla valheellisillä opinkeppihevosilla) ja turvaavat rattaisiin (maailmallisiin järjestelmiin), että niitä on paljon, ja ratsastajiin (väärien oppien suuriin johtajiin), että ne varsin väkevät ovat; eivätkä katso Israelin pyhän puoleen, eivätkä etsi Herraa (sillä varmuus ja voitto tuona häpeän päivänä ei tule olemaan joukkojen puolella)! ... Ja Egypti on ihminen eikä Jumala, ja heidän hevosensa ovat lihaa eikä henkeä. Ja kun Herra ojentaa kätensä (voimansa — totuuden ja muiden välineiden voiman — kuten hän pian tekeekin), kompastuu auttaja ja autettava (Egyptin voimilla — maailman käsityksillä autettu) kaatuu, ja molemmat yhdessä hukkuvat.”

Silloin kun inhimilliset suunnitelmat ja ehdotukset ovat pettäneet, ja kun ihmiset ovat oppineet tuntemaan syntisyytensä ja avuttomuutensa, silloin he huutavat apua Herralta. Silloin Jehova näyttää olevansa suuri Vapahtaja, ja hän on jo valmistanut suuren pyramidin olemaan yhtenä osana toimenpiteistään vakuuttaakseen maailmalle viisauttaan, kaikitietäväisyyttään ja armoaan. ”Se on oleva merkiksi ja todistukseksi Herralle Sebaotille (todistuksena hänen edeltäpäin tietämisestään ja hänen armoa uhkuvasta pelastussuunnitelmastaan, kuten heti saamme nähdä) Egyptin maassa; sillä he (egyptiläiset — köyhä maailma, tulevana hädän aikana) huutavat Herran tykö ahdistajain tähden, ja hän lähettää heille pelastajan ja sotijan, ja hän vapahtaa heidät. Ja Herra ilmoittaa itsensä Egyptille

(maailmalle) ja Egypti tuntee Herran sinä päivänä (tuhatvuotispäivänä – hädän ajan lopussa); ja he palvelevat häntä teuras- ja ruokauhrilla, ja lupaavat Herralle lupauksia ja pitävät ne. Ja Herra vaivaa Egyptiä (maailmaa – suurena hädän aikana, joka välittömästi on käsillä) lyömällä ja parantamalla; ja he palajavat Herran tykö, ja hän kuulee heitä ja parantaa heidät.” – Jes. 19:19-22

Samalla kertaa, kun tämä vahvistava lisätodistus, jonka suuri pyramidi antaa Jumalan kirjoitetulle sanalle, on uutena ilon syynä pyhille, on ilmeistä, että sen todistukset ovat etupäässä aiotut ihmismaailmalle tuhatvuotiskautena. Tämän omituisen ja ihmeellisen todistajan todistukset antavat ihmissuvulle uutta uskoa, rakkauden ja uutteruuden aihetta, kun heidän sydämensä hyvissä ajoin ovat valmistuneet totuudelle. On myös huomattavaa, että samoin kuin aikakausiensa suunnitelma kirjoitetussa Sanassa, samoin on tämä kivitodistajakin vaiennut nykyaikaan asti, jolloin sen todistus ennen pitkää annetaan (Egyptille) maailmalle. Mutta pyhillä, Jumalan ystävillä, joilta hän ei salaa mitään, on etu saada kuulla tämän todistajan todistukset nyt, ennen kuin maailman mieli on valmistunut käsittämään sen erilaiset todisteet. Vasta sitten, kun joku on valmis tottelemaan Herraa, voi hän ymmärtää hänen todistuksensa.

Jeremia (32:20) selittää, kun hän puhuu Jumalan voimallisista töistä, että hän on asettanut ”merkkejä ja ihmeitä Egyptin maalle tähän päivään asti.” Jumala teki merkkejä ja ihmeitä Egyptissä, kun hän vei Israelin voittokulussa sieltä, mutta hän on myös asettanut sinne merkkejä ja ihmeitä, jotka ovat säilyneet ”aina tähän (meidän) päivään asti”. Me uskomme, että suuri pyramidi on arvokkain juuri näistä merkeistä ja ihmeistä; ja se alkaa nyt puhua tiedemiehille heidän omalla kielellään ja heidän kauttaan kaikille ihmisille.

Herran maata koskevat kysymykset ja ilmoitukset Jobille (38:3-7) saavat merkillisen valaistuksen suuressa pyramidissa, jonka arvellaan itsessään ja mittojensa kautta esittävän maata ja Jumalan suunnitelmaa siihen nähden. Kuva, jota käytettiin, on kuva rakennuksesta, ja me uskomme, että se sopii ainoastaan pyramidin muotoiseen rakennukseen. Kieli, vaikka se ensisijassa koskeekin maata, on niin laadittu, että se sopii siihen selvitykseen, minkä suuri pyramidi antaa. Ensiksi huomautetaan perustuksen valmistaminen, kallio, jolle suuri pyramidi on rakennettu. Toiseksi sen mittojen järjestely, piirre mikä on hyvin huomattava suuressa pyramidissa, jossa on yllin kyllin merkitseviä mittoja. ”Kuka on vetänyt mittanuoran sen päälle.” Suuren pyramidin muodon täydellisyys ja sen täsmällisyys joka suhteessa osoittaa, että joku mestarikäsi on johtanut sen rakentamisen. ”Mihin ovat sen pohjaperustukset upotetut?” Suurella pyramidilla on neljä perustuskulmakiveä, jotka ovat upotetut itse kallioon. ”Tahi kuka on sen kulmakiven laskenut?” Yhdellä pyramidilla on viisi kulmakiveä, mutta tässä tarkoitetaan erityistä kulmakiveä – huippukulmakiveä. Niitä neljää, jotka ovat upotetut kallioon perustuskivinä, on jo kosketeltu, ja jäljellä oleva on huippukulmakivi. Tämä on merkillisin kivi rakennuksessa – se on täydellinen pyramidi ja sen mukaan suuntautuvat rakennuksen ääriiviivat. Kysymys, joka tarkoittaa tätä samaa on sen tähden merkitsevä ja kiinnittää huomion sen sopivaisuuteen ja siihen viisauteen ja taitoon, joka valmisti ja sijoitti sen huippukulmakiveksi.

Kun siis Raamatussa tehdään viittauksia toistuvasti tähän vanhaan rakennukseen, niin emme voi epäillä, että, jos kysytään, tämä Herran ”todistaja” Egyptinmaassa antaa

todisteita, jotka ovat Jehovalle kunniaksi ja vastaavat täydelleen Hänen kirjoitettua Sanaansa. Haluamme sen tähden tehdä tämän ”todistajan” yleisesti tunnetuksi, koska pimeyden ruhtinas, tämän maailman jumala, ja ne, jotka hän sokaisee totuudelta, epäilemättä tulevat vastustamaan sen todistusta Jumalan henkeyttämäksi yhtä paljon kuin Raamatunkin.

Miksi, koska ja kuka rakensi suuren pyramidin

Tätä kysymystä on viime vuosina pohdittu hyvin paljon sekä tieteelliseltä että raamatulliselta näkökannalta. Vuosituhansien kuluessa ei ole voitu antaa tyydyttävää vastausta tähän kysymykseen. Sitä vanhaa otaksumaa, että se muka rakennettiin holviksi tai haudaksi jollekin egyptiläiselle kuninkaalle, ei kannata uskoa; sillä sellaisen rakennuksen suunnittelun tekeminen vaati, kuten saamme nähdä, enemmän kuin meidän päiviemme viisauden, puhumattakaan egyptiläisten viisaudesta neljätuhatta vuotta sitten. Sitä paitsi ei siellä ole mitään, mitä voisi verrata ruumisarkkuihin, muumioihin tai hautakirjoituksiin. Suuren pyramidin salaisuuksia alettiin ymmärtää, ja meidän kysymyksemme alkoivat saada todenmukaisia vastauksia vasta sitten, kun oli saavuttu siihen aikaan, jota Danielin ennustuksessa kutsutaan ”lopun ajaksi”, jolloin tieto tulisi karttumaan ja ymmärättäväiset tulisivat ymmärtämään Jumalan suunnitelman. — Dan. 12:4,9,10

Ensimmäisen tärkeän työn tähän suuntaan teki herra John Taylor Englannista v. 1859 osoittaessaan, että suuri pyramidi sisälsi tieteellisiä piirteitä; sen jälkeen on moni pätevä kyky omistanut huomionsa tutkiakseen enemmän tuon ihmeellisen todistajan todistuksia; erittäinkin sen jälkeen kun prof. Piazzi Smyth, valtion astronomi Skotlannissa kävi siellä tutkien usean kuukauden aikana sen erityispiirteitä, ja lahjoitti maailmalle ne huomattavat tosiseikat, joita sen rakenne ja mitat osoittavat, ja niistä tekemänsä johtopäätökset. Hänen kaikin puolin tieteelliselle teokselleen ”Our Inheritance in the Great Pyramid” (Meidän perintöosuutemme suuressa pyramidissa) olemme pääasiassa velassa niistä ajanmääristä, joita olemme tässä luvussa käyttäneet. Meidän kuvamme ovat jäljennöksiä muutamista niistä kahdestakymmenestä viidestä piirroksesta, jotka olivat mainitun teoksen viimeisessä painoksessa.

Muutama vuosi prof. Smythin paluun jälkeen esitettiin otaksuma, että suuri pyramidi on Jehovan ”todistus”, ja että se on yhtä suuriarvoinen jumalallisen kuin tieteellisenkin totuuden todistaja. Se oli uusi ajatus prof. Smythille kuten muillekin. Tämän mielipiteen esitti nuori skotlantilainen Robert Menzies, joka tutkiessaan suuren pyramidin tieteellisiä opetuksia, huomasi, että siinä oli samalla profeetallisia ja ajanlaskullisia opetuksia.

Pian kävi selväksi, että sen rakentamisen tarkoituksena oli huolehtia samalla Jumalan pelastussuunnitelman kertomisesta, eikä suinkaan vähemmän jumalallisen viisauden kertomisesta mitä tulee tähtitieteellisiin, ajanlaskullisiin, geometrisiin ja muihin tärkeisiin totuuksiin. Mutta kun nämä herrat eivät ole huomanneet Raamatussa ilmoitetun pelastussuunnitelman laajuutta ja täydellisyyttä, niin eivät he myöskään ole panneet mitään huomiota suuren pyramidin tähän suuntaan viittaavien todistusten mitä ihmeellisimpiin ja kauneimpiin piirteisiin, minkä me nyt huomaamme mitä suurimmassa määrin täydellisesti vahvistavan aikakausiensuunnitelman ja siihen kuuluvat ajat ja hetket sellai-

sena, kuin se opetetaan Raamatussa ja esitetään tässä ja edellisissä osissa Raamatuntutkielmia. Ja edelleen näemme, että tämä tiedon aarreaitta, kuten Raamatunkin aarteet, pidettiin tarkoituksella suljettuina, kunnes sen todistuksia tarvittaisiin ja ymmärrettäisiin. Eiköhän tämä merkitse, että sen suuri Arkkitehti tiesi, että tulisi aika, jolloin sen todistus olisi tarpeellinen? Toisin sanoen, että tulisi aika, jolloin Raamattua halveksittaisiin, ja vieläpä hänen olemassaolonsa asetettaisiin kyseenalaiseksi? Silloin kun inhimillinen filosofia tieteen nimellä korotettaisiin ja jokainen esitetty väite alistettaisiin sen koetuksen alaiseksi? Onko Jumala tahtonut ilmaista itsensä ja viisautensa juuri tämän koetuksen kautta? Siltä ainakin näyttää. Tämä rakennus tulee vielä saattamaan häpeään viisaiden viisauden ollen Herran Sebaotin todistus ”SINÄ PÄIVÄNÄ” — joka jo on alkanut.

Professori Smyth on päätellyt, että suuri pyramidi rakennettiin vuonna 2170 eKr., tulos mihin hän tuli etupäässä tähtitieteellisten havaintojen perusteella. Kun hän huomasi, että ylöspäin nousevan käytävän kulma vastaa kaukoputkea ja että ”Sisääntulokäytävä” vastaa tähtitieteilijän ”tähtääjää”, alkoi hän tutkia, mitä erityistä tähteä se on mahtanut osoittaa joskus menneisyydessä. Laskelmat osoittivat, että alfa Draconis, lohikäärmetähti, on ollut siinä asemassa taivaalla, että se on osoittanut suoraan alas sisäänkäytävään sydänyönä syyspäiväntasauksen aikana v. 2170 eKr. Sen jälkeen, ajatellen itseään, tähtitieteilijäksi tuona aikana tähtääjä suunnattuna Draconikseen ja kuvitellen itselleen ylös nousevia käytäviä kaukoputkeksi, jota ne paljon muistuttavat, laski hän, mikä tähtiryhmä tai merkittävä tähti olisi keskellä hänen niin asetettua kaukoputkeaan tuona erikoisena hänen tähtääjänsä ilmaisemana aikana ja huomasi, että Plejadien (Seulasten) eli Seitsentähtien täytyi olla vaadittu tähdistö. Näin ihmeellinen yhteensattuma sai hänet vakuuteksi, että vuosiluku pyramidin rakentamiselle oli siten määrätty; sillä Draconis ei ole vähemmin vertauskuva synnistä ja Saatanasta kuin Seulaset, Seitsentähdet ovat vertauskuva Jumalasta ja maailmankaikkeuden keskipisteestä. Suuri pyramidi ilmoittaa tällä tavalla, että sen Arkkitehti tiesi pahan herrauden ja vallan ihmissuvun alaspäin vievällä synnin tiellä, ja osoittaa myös sen, mitä on inhimillisen näkökyvyn tuolla puolla, nim. että suvun ainoa toivo on Jehova.

Tämä prof. Smythin päätelmä, mikä koskee suuren pyramidin rakennusvuotta, sai sittemmin mitä voimakkaimman vahvistuksen varmojen mittojen kautta, joilla Suuri pyramidi itse ilmoittaa rakennusvuotensa. Ajatus, että suuri pyramidi ilmoittaa suunnitelmissaan viisauden, jota egyptiläisillä ei voinut olla — jumalallisen viisauden, joka osoittaa, että suuri pyramidi on rakennettu jonkun hengen elähdyttämän Jumalan palvelijan valvonnan alaisena — on johtanut otaksumaan, että Melkisedek rakensi sen. Hän oli ”Saalemin kuningas” (so. rauhan kuningas) ja ”Korkeimman Jumalan pappi” ja otti ihmisenä ja esikuvana niin korkean aseman, että hän siunasi Aabrahamia, joka antoi myös kymmenykset hänelle. Tästä meillä on hyvin vähän tietoa, paitsi että Melkisedek oli suuri ja rauhaa rakastava kuningas ja että hän eli noihin aikoihin ja lähellä sitä paikkaa, missä suuri pyramidi sijaitsee.

On ajateltu, että Melkisedek, vaikkei ollutkaan itse egyptiläinen, käytti suuren pyramidin rakentamisessa egyptiläisiä työntekijöitä. Ja jonkun verran antavat tälle otaksumalle tukea egyptiläiset perimätiedot. Ne kertovat, että Egyptiin näihin aikoihin teki omituisen hyökkäyksen kansa, jota perimätieto yksinkertaisesti kutsuu nimellä Hykso (so.

paimenkuninkaat eli rauhaa rakastavat kuninkaat). Näyttää siltä, etteivät nämä ylimalkaan ryhtyneet häiritsemään Egyptin hallitusta ja että he, oleskeltuaan jonkun aikaa tarkoituksessa, jota perimätieto ei mainitse, jättivät Egyptin yhtä rauhallisesti kuin olivat tulleetkin. Näihin hyksoihin, rauhan kuninkaisiin arvellaan Melkisedekin kuuluneen ja luullaan heitä niiksi, jotka rakensivat suuren pyramidin – Jumalan alttarin ja ”todistuksen” Egyptin maahan.

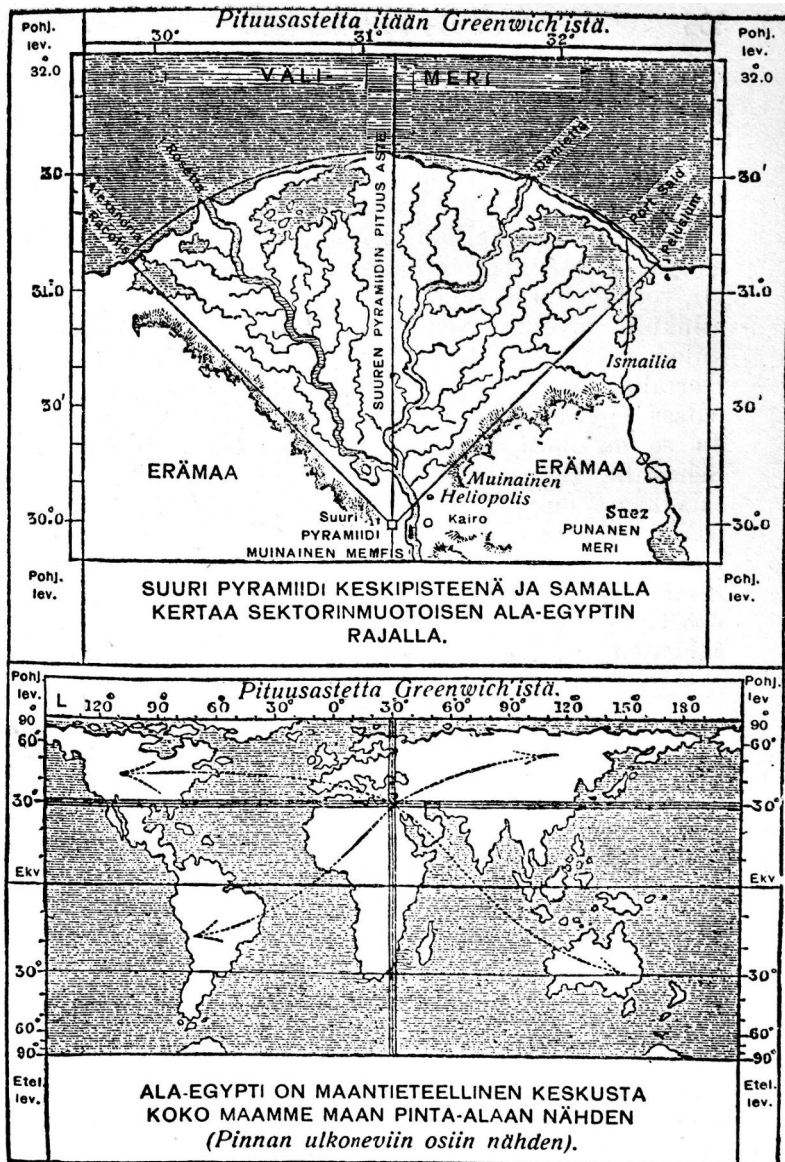
Josefus ja muut mainitsevat Maneton, egyptiläisen papin ja oppineen sanat: ”Meillä oli muinoin kuningas, jonka nimi oli Timaus. Hänen aikansa tapahtui, en tiedä kuinka, että jumaluus oli meille vihoissaan; ja Itämailta tuli ihmeellisellä tavalla halpasukuisia miehiä (ei sotijoita), Hyksoja, joilla oli rohkeus hyökätä meidän maahamme ja kukistaa se helposti valtansa kautta ilman taistelua. Ja kun heillä oli vallassaan meidän hallitusmiehemme, repivät he jumalien temppelit.”

Sen erikoinen asema

Suuri pyramidi sijaitsee kukkulaisella ylätasangolla, mistä on näköala Niilille, lähellä Kairon kaupunkia Egyptissä. Huomattava seikka sen aseman yhteydessä on, että Niilin suistomaa muodostaa merenrannikon, joka muodoltaan vastaa täydellistä ympyräkehän neljänneestä, jonka sisäpuolisessa kulmauksessa pyramidi juuri on.

Tämän pyramidin ja rannikon suhteen keksi Yhdysvaltain rannikkomittauksen Ylihydrografi, herra Henry Mitchell, joka kävi Egyptissä v. 1868 tehdäkseen kertomuksen Suezin kanavan valmistumisen edistymisestä. Hänen huomionsa Egyptin koko pohjoisrannikon säännöllisestä käyristymisestä johti hänet päättelemään, että sen kautta oli osoitettu joku fyysinen keskipiste. Kun hän etsi tätä suurenmoista keskipistettä, huomasi hän, että suuri pyramidi oli juuri tässä keskipisteessä. Tämä sai hänet huudahtamaan: ”Tällä muistomerkillä on fyysisessä suhteessa tärkeämpi asema, kuin millään muulla ihmiskäsin tehdyllä rakennuksella.”

Pohjoisessa olevasta sisäänkäytävästä vedetty viiva sattuu juuri Egyptin rannikon pohjoisimpaan pisteeseen, ja ne viivat, jotka vedetään rakennuksen koillis- ja luoteislävisijille pidennyksiksi sulkevat kummaltakin puolelta suistomaan väliinsä ja käsittävät niin ollen tuon viuhkanmuotoisen Ala-Egyptin (katso kuvaa alla). Ollen rakennettu Gize-kallion pohjoisimmalle syrjälle ja näkyen sektorin eli viuhkan muotoisen, Ala-Egyptin yli, voi todellakin sanoa, että se on juuri sen rajalla, niin kuin myös sen nimellisessä keskipisteessä, kuten profeetta Jesaja sanoo. ”Sinä päivänä on Herralla oleva alttari keskellä Egyptin maata, ja patsas (pyramidi) on Herralla oleva sen rajalla. Ja se on oleva merkiksi ja todistukseksi Herralle Sebaotille Egyptinmaassa.” Toinen huomattava asia on, että suuri pyramidi sijaitsee maapallon maanpinnan maantieteellisessä keskipisteessä – mukaan luettuina myös Pohjois- ja Etelä-Amerikka, jotka olivat tuntemattomia vielä vuosisatoja pyramidin perustuksen laskemisen ja rakentamisen jälkeenkin.

Sen tieteelliset opetukset

Suuri pyramidi ei puhu meille hieroglyfikirjoituksen eikä myöskään piirustusten kautta, vaan ainoastaan asemansa, rakenteensa ja mittojensa kautta. Ainoat alkuperäiset merkit, jotka on huomattu olevan, olivat "Kuninkaan huoneen" yläpuolella olevissa "Konstruktiohuoneissa"; pyramidin huoneissa ja käytävissä sitä vastoin ei löydy mitään sellaisia. Suuren pyramidin tieteelliset opetukset jätämme mainitsematta säästääksemme tilaa, koska ei edes yksi sadasta tavallisesta lukijasta ymmärtäisi tieteellisiä termejä niin, että voisivat ymmärtää todistukset ja erittäinkin, kun ne eivät muodosta mitään osaa evankeliumista, jota meidän tarkoituksemme on esittää. Olkoon sen tähden kylliksi, kun ainoastaan annamme viittauksen siitä tavasta, jolla se opettaa tiedemiehiä. Esimerkiksi huomataan perustuksen kohdalta neljän sivun pituudet yhteenlaskettuna tekevän yhtä monta pyramidikyynnäriä murto-osineen, kuin on päiviä neljässä vuodessa — lukuun

ottaen karkausvuodenkin murto-osat. Lävistäjät koillisesta lounaaseen ja luoteesta kaakkoon mitattuina perustuksesta tekevät juuri yhtä monta tuumaa, kuin on vuosia presesionalikaudessa. Tämän jakson olivat tähtitieteilijät jo otaksuneet 25,827 vuodeksi ja suuri pyramidi vahvistaa heidän päätelmänsä. Etäisyyden aurinkoon, arvellaan, ilmaisee suuri pyramidi korkeutensa ja kulmansa kautta 91,840,270 engl. penink. (147,770,994 km), mikä vastaa melkein täydellisesti niitä viimeisiä numeroita, joihin tähtitieteilijät ovat tulleet. Tähtitieteilijät olivat viime aikoihin saakka laskeneet tämän etäisyyden 90–96 miljoonaksi engl. penink. ja heidän viimeinen laskelmansa ja lopputuloksensa on 92 miljoonaa engl. penink. (148,028,000 km). Suurella pyramidilla on myös oma tapansa ilmaista mitä oikeimmat ohjeet kaikille mitoille ja painoille, mitkä perustuvat maan suuruuteen ja painoon, jotka sen myös sanotaan ilmaisevan.

Teologian tohtori Josef Seiss huomauttaa kertoessaan tämän majesteettillisen todistajan tieteellisistä todistuksista ja sen asemasta seuraavaa:

”Tämä ihmeellinen rakennus sisältää vielä suurenmoisemmankin ajatuksen. Sen viidestä kulmasta on erittäinkin silmäänpistävä yksi, jossa sen (pyramidin) sivut ja kaikki rajaviivat päättyvät. Se on huippukulmakivi, joka nostaa puolipäivän aikaan juhlallisen sormensa aurinkoa kohti ja ilmaisee etäisyytensä kautta perustuksesta keskimääräisen etäisyyden maasta aurinkoon. Ja jos me menemme takaisin siihen vuoteen, minkä pyramidi itse ilmaisee ja katsomme, mitä tämä sormi silloin näytti puoliyönä, niin saamme vielä paljon ylevämmän selityksen. Tiede on viimeksi huomannut, että aurinko ei ole mikään kuollut keskipiste, jonka ympäri kiertää planeettoja, mutta joka itse olisi paikallaan oleva. Nykyään on tullut vahvistetuksi, että myös aurinko liikkuu, vieden mukanaan loistavan kiertolaisseurueensa noiden ja omien kiertolaistensa kanssa jonkun tavattoman paljon suuremman keskipisteen ympäri. Tähtitieteilijät eivät ole vielä täydellisesti yksimielisiä siitä, mikä tai missä tämä keskipiste on. Muutamat kumminkin arvelevat löytäneensä sen suunnan olevan Plejadeissa (Seulasissa) ja erittäinkin niissä tähti Alcyone, keskimäinen noista kuuluisista plejaditähdistä. Kunnia tämän keksimisestä kuuluu etevälle saksalaiselle tähtitieteilijälle prof. J. Maedlerille. Tähti Alcyone on siis, niin paljon kuin tiede kykenee päättelemään, se keskiyön valtaistuini, missä on koko painovoimajärjestelmän keskipiste ja mistä Kaikkivaltias hallitsee maailmankaikkeutta. Ja tässä on huomattava se tosiasia ihmeellinen vastaavaisuus, että suuren pyramidin rakennusvuonna syyspäiväntasauksen keskiyönä ja siis vuoden oikeana alkamispäivänä¹, jollaisena se vieläkin säilyy monien kansanheimojen perinnäiskertomuksissa, olivat Seulaset levittäytyneenä tämän pyramidin huipun meridiaanin kohdalla, niin että tähti Alcyone (n Tauri) oli juuri tällä linjalla. Tässä on siis laatuaan mitä korkein ja ylevin viittaus, minkä inhimillinen tiede koskaan on ainoastaan kyennyt ilmaisemaan ja mikä näyttää luovan ennen aavistamattoman valtavan merkityksen Jumalan puheeseen Jobille, kun hän sanoi? ”Taidatko solmia Pplejadien suloisen vaikutuksen’ (engl. Raam. käänn.)?”

Sen todistus lunastussuunnitelmaan nähden

Samalla kun jokainen piirre siitä, mitä suuri pyramidi opettaa on tärkeä ja mielenkiintoa herättävä, niin on sen äänetön, mutta hyvin puhuva vertauskuvallisuus Jumalan suunnitelmasta — aikakaussuunnitelmasta se, mikä eniten kiinnittää meidän mieltämme. Olisi kumminkin mahdotonta ymmärtää Jumalan suunnitelmaa suuren pyramidin esittämässä muodossa, jollemme ensin olisi löytäneet sitä suunnitelmaa Raamatusta.

1 Juutalaisen vuoden alku, joka alkaa sovituspäivänä, kuten osoitetaan Raamatuntutkielmien II osassa.

Mutta sitten kun me olemme nähneet sen esitettynä siellä, on hyvin uskoa vahvistavaa nähdä se taas täällä niin kauniisti ääripiirteittäin esitettynä; ja edelleen on huomattavaa, että sama suuri Luoja antaa tunnustuksensa ja todistuksensa sekä luonnon totuuksille että ilmestyksen totuuksille tässä ihmeellisessä ”kivitodistajassa”.

Ulkoapäin katsottuna, suuren pyramidin opetuksella on kaunis merkitys sen kautta, että se esittää Jumalan suunnitelman täytäntöön vietyinä, sellaisena kuin se tulee olemaan tuhatvuotiskauden lopussa. Kruununa siinä on Kristus, tunnustettuna päänä yli kaikkien; ja jokainen muu kivi tulee sopimaan täydellisesti tuohon ihanaan rakennukseen. Kaikki karsiminen, puhdistaminen ja sovittelu on silloin loppuun saatettu ja kaikki tulevat riippumaan ja olemaan sidottuina toisiinsa ja päähänsä rakkaudella. Jos suuri pyramidi esittää Jumalan suunnitelman kokonaisuudessaan, täydellisenä, täytyy sen huippukulmakiven esittää Kristusta, jonka Jumala on korottanut korkealle, olemaan kaikkien päänä. Ja että se todellakin esittää Kristusta, käy selville, ei ainoastaan sen täydellisestä sopivaisuudesta vertauskuvaksi Kristuksesta², vaan myös niistä lukuisista profeettain, apostolien ja meidän Herramme Jeesuksen itsensäkin tekemistä viittauksista tähän vertauskuvaan.

Jesaja (28:16) viittaa Kristukseen, ”kalliina kulmakivenä.” Sakarja (4:7) tarkoittaa sen asettamista tuon valmistetun rakennuksen huipulle suuren riemun vallitessa sanoessaan: ”Hän on paneva paikoillensa huippukiven huutojen kaikuessa: ’Suosio, suosio sille!’” Epäilemättä oli silloin, kun suuren pyramidin pää eli huippukivi laskettiin suuri riemu rakennusmiesten ja kaikkien niiden kesken, joiden mieltä kiinnitti saada nähdä, kun kruunu asetettiin loppuun saatetun rakennuksen päälle. Myös Job (38:6,7) puhuu siitä ilosta, joka vallitsi silloin, kun tuo ylin kulmakivi laskettiin, ja hän ilmaisee erityisesti huippukulmakiven eli sen kulmakiven, joka kruunasi kaiken, mainitsemalla ensin nuo toiset neljä kulmakiveä sanoessaan: ”Mihinkä ovat sen pohjaperustukset upotetut, tahi kuka on sen kulmakiven laskenut, kun aamutähdet ynnä iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat?” Profeetta Daavid tarkoittaa myös meidän Herraamme ja käyttää kuvakieltä, joka hyvin vastaa sitä mitä tämä Egyptin ”todistaja” käyttää. Hän sanoo profeettallisesti tulevaisuuden näkökannalta: ”Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut huippukulmakivi. Jehovan työtä on tämä. Se on ihmeellistä meidän silmissämme. Tämä on se päivä (tuhatvuotispäivä, Kristuksen ihanuuden päivä maailman päänä ja hallitsijana), jonka Jehova teki; me tahdomme iloita ja riemuista siitä.” (Ps. 118:22-24 engl. Raam. käännös) Lihallinen Israel ei osannut ottaa Kristusta vastaan huippukivenään ja tuli sen tähden hyljättyksi olemasta Jumalan erityisenä huoneena – henkinen Israel rakennettiin sen sijaan Kristuksessa, Päässä. Ja me muistamme, että Herramme sovitti juuri tämän ennustuksen itseensä ja osoitti, että hän oli hyljätty kulmakivi, ja että Israel, rakennusmiestensä, pappien ja fariseusten kautta, oli hänen hylkääjänsä. — Matt. 21:42,44; Apt. 4:11

Kuinka täydellisesti suuren pyramidin huippukivi valaiseekaan kaikkea tätä! Huippukivi, joka valmistettiin ensin, oli työntekijöille esikuvana ja mallina koko rakennuksesta, jonka kaikki kulmat ja mittasuhteet tuli sovittaa sen mukaan. Mutta me voimme helposti kuvitella, että ennen kuin tämä huippukivi hyväksyttiin esikuvaksi koko rakennukselle, hylkäsivät rakennusmiehet sen arvottomana, koska heidän joukossaan muutamat eivät

2 Katso I osa, 5. luku ja myös aikakausien kartta, I osa X, Y, Z, W.

voineet ajatella sille mitään sopivaa paikkaa: sillä sen viisi sivua; viisi nurkkaa ja kuusi-toista kulmaa tekivät sen sopimattomaksi rakennukseen, kunnes tarvittiin juuri huippukiveä, ja silloin ei taas kelvannutkaan mikään muu kivi. Kaikkina vuosina, jolloin rakentaminen jatkui, oli tuo ylin kulmakivi ”loukkauskivi” ja ”pahennuksen kallio” niille, jotka eivät tunteneet sen käyttöä ja paikkaa; aivan niin kuin Kristus on ja tulee yhä edelleen olemaan monelle, kunnes ovat nähneet hänet korotettuna Jumalan suunnitelman huip-pukulmakiveksi.

Pyramidin muoto kuvaa täydellisyyttä ja puhuu meille vertauskuvin Jumalan suunnitelmasta osoittaen, että hän aikain täytyessä on kokoava yhteen (sopusointuiseksi perheeksi, vaikka eri olemassaolotasoilla) kaikki taivaissa ja maan päällä, pään, Kristuksen alle” — ja että kaikki, jotka eivät tule yhdenmukaisiksi, karsitaan pois — Ef. 1:10; 2:20,22 — Wilson' Diaglott (kreikk. engl. UT.)

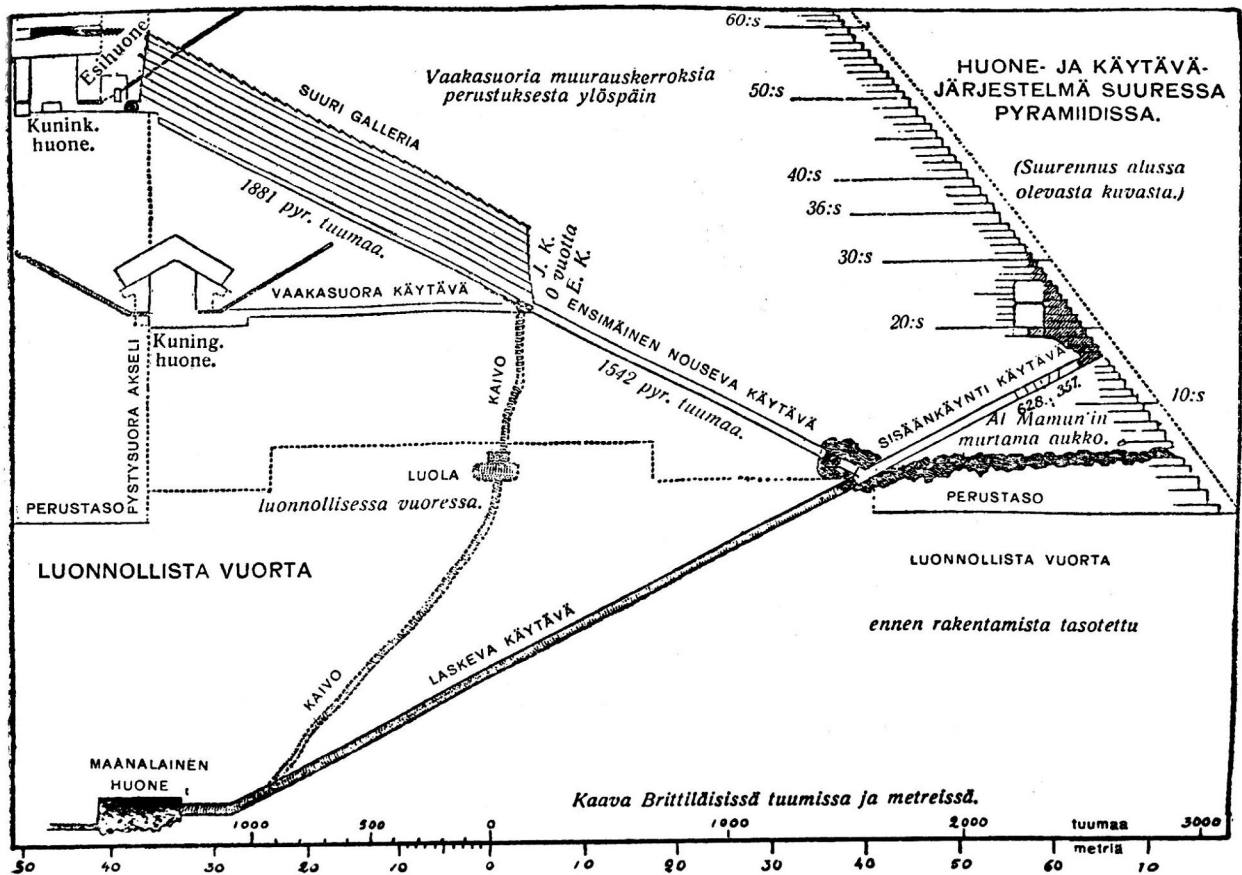
Kuinka suuren pyramidin sisäinen rakenne ilmaisee pelastussuunnitelman ääriviivat

Mutta kuten tuon suuren rakennuksen ulkopuolinen todistus siten on täydellinen ja sopusoinnussa Jumalan kirjoitetun ilmestyksen kanssa, samaten on sen sisäinen rakenne vielä ihmeellisempi. Kun sen ulkonainen muoto valaisee täytäntöön saatetun Jumalan pelastussuunnitelman tulosta³, niin ilmaisee ja valaisee sen sisäinen rakenne taas jokaisen tämän suunnitelman huomattavimman piirteen sellaisena, kuin se on kehittynyt aikakaudesta aikakauteen aina ihanaan ja täydelliseen täytäntöön asti. Tässä esittävät kivet eri korkeuksilla eli tasoilla kaikkien niiden täydellisyyttä, jotka Kristuksen, Päämme, alaisina tehdään yhdenmukaisiksi Jumalan täydellisen tahdon kanssa, kuten me jo olemme nähneet Raamatun todistuksesta. Toiset tulevat täydellisiksi inhimillisellä tasolla, toiset henkisellä ja toiset taas jumalallisella tasolla eli luonnossa. Siten on ”Kuninkaan huoneen” lattia viidennelläkymmenennellä muurauskerroksella, ”Kuningattaren huoneen” kahdennelläkymmenennelläviidennellä kerroksella, ja ”Ensimmäisen nousevan käytävän” alin pää tulisi, jos sitä jatkettaisi ”Tulpan” läpi, olemaan pyramidin perustasolla, kuten kohta osoitetaan. Niin ollen näyttää suuri pyramidi perustasosta ylöspäin olevan tunnusmerkkinä Jumalan koko ihmiskuntaa varten valmistamasta pelastussuunnitelmasta eli synnistä ja kuolemasta nostamisesta. Perustaso vastaa niin ollen sitä vuotta, jolloin Jumala vahvisti lupauksensa esikuvalliselle Israelille — kohottamisen eli pelastamisen alkua.

Kehotamme tutkimaan huolellisesti seuraavaa piirrosta, joka esittää tuon ihmeellisen rakennuksen sisäisen rakenteen. Suurella pyramidilla on ainoastaan yksi ainoa oikea ”sisäänkäytävä”. Tämä käytävä on säännöllinen, mutta matala ja alaspäin viettävä ja johtaa alas pieneen huoneeseen eli ”Maanalaiseen huoneeseen”, joka on hakattu kallioon. Tämä huone on omituinen rakennustavaltaan sen kautta, että katto on hyvin puhdistettu, jota vastoin sivuja on ainoastaan aloitettu ja pohja on aivan rosoinen ja keskeneräinen. Tämä on antanut aihetta ajatella ”pohjatonta kuilua” (syvyys suom. Raamatussa), jota kuvausta Raamatussa käytetään ilmaisemaan onnettomuutta, unholaa ja tyhjäksi tekemistä. ”Sisäänkäyntikäytävä” esittää sopivalla tavalla ihmissuvun alaspäin menevää kulkua

3 Katso aikakausiensa karttaa I osassa.

perikatoa kohti; ”maanalainen huone” taas valaisee eriskummallisen rakennustapansa kautta sitä suurta hädän aikaa, onnettomuutta, perikatoa, synnin palkkaa, mihin alaspäin vievä kulku johtaa.

”Ensimmäinen nouseva käytävä” on jotakuinkin yhtä iso kuin ”sisäänkäyntikäytäväkin”, mistä se saa alkunsa. Se on pieni, matala ja vaikeasti nouseva, mutta se avautuu ylipäässään suureen, hienoon käytävään, jota kutsutaan ”Suureksi galleriaksi”, jonka katto on seitsemän kertaa korkeammalla kuin niiden käytävien, jotka johtavat sinne. Matalan ”nousevan käytävän” arvellaan esittävän lakitaloutta ja Israelia kansakuntana Egyptistä lähdöstä alkaen. Siinä jättivät he maailman kansakunnat ja heidän alaspäin vievän tiensä ollakseen Jumalan pyhänä kansana ja hänen lakinsa alaisena — aikoen sen jälkeen vaeltaa ylöspäin vievää ja vaikeampaa tietä kuin pakanamaailma, so. aikoen pitää lain. ”Suuren gallerian” katsotaan esittävän evankeliumikutsun aikaa — yhä edelleen ylös nouseva ja vaikea, mutta ei matala ja ahdas niin kuin sen takana oleva. Tämän käytävän suurempi korkeus ja avaruus kuvaa hyvin niitä suurenmoisia toiveita ja sitä suurempaa vapautta, joka kuuluu kristilliseen armotalouteen.

”Suuren gallerian” lattian alapään tasolta alkaa ”vaakasuora käytävä”, joka on suuren gallerian alapuolella ja joka johtaa pieneen huoneeseen, jota tavallisesti kutsutaan ”kuningattaren huoneeksi”. ”Suuren gallerian” ylipäässä on toinen matala käytävä, joka johtaa pieneen huoneeseen, jota kutsutaan ”esihuoneeksi”, jonka rakenne on hyvin

omituinen ja joka muutamissa herättää ajatuksen koulusta – paikasta, missä opetetaan ja koetellaan.

Mutta huomattavin huone suuressa pyramidissa sekä suuruuteen että aseman tärkeyteen nähden on vähän etäämpänä oleva toisen matalan käytävän kautta ”Esihuoneesta” erotettu huone. Tämä on tunnettu ”kuninkaan huoneen” nimellä. Sen päällä on muutamia pieniä huoneita, jota kutsutaan ”konstruktiohuoneiksi”. Mitä ne merkitsevät, jos niillä joku merkitys on. Mutta ei niillä ainakaan ole ihmisiin tai muihinkaan jaloilla käveleviin olentoihin nähden mitään merkitystä, vaan henkiolentoihin nähden; sillä huomattakoon piirroksesta, että vaikka sivut ja katto ovat suorakulmaisia ja viimeistelyjä, niin ei niissä yhdessäkään ole lattiapintaa. ”Kuninkaan huoneessa” on ”arkku” eli kivilaa-tikko; ainoa huonekalu, mikä on suuressa pyramidissa. ”Kuninkaan huoneen” ilmanvaihdosta on huolehdittu kahden ilmaputken kautta, jotka lävistävät sen seinät vastakkaisilta puolilta ulottuen aina ulkopintaan asti, jotka rakentajat ovat jättäneet tätä tarkoitusta varten. Muutamat ovat lausuneet sen arvelun, että löytyy vielä toisia huoneita ja käytäviä tulevaisuudessa löydettäviksi, mutta me emme ole samaa mieltä. Meistä tuntuu, että ne käytävät ja huoneet, jotka jo on löydetty, täydelleen ilmaisevat Jumalan aikoman tarkoituksen todistaa jumalallinen suunnitelma kokonaisuudessaan.

”Suuren gallerian” ala- eli pohjoispään länsisivulta suuntautuu alaspäin säännötön käytävä, jota kutsutaan ”kaivoksi” ja joka johtaa alaspäin vievään ”sisäänkäytävään”. Se kulkee luonnolliseen kallioon hakatun ”luolan” läpi. Yhteys tämän käytävän ja ”suuren gallerian” välillä on huonokuntoinen. Näyttää siltä, että käytävä ”kuningattaren huoneeseen” alunperin on ollut peitossa, sen kautta että ”suuren gallerian” lattialaatat peittivät sen, ja että myös ”kaivon” suu on ollut kivilaatan peittämä. Mutta nyt on suuren gallerian alapään suu revitty pois, ja tämän kautta on käytävä ”kuningattaren huoneeseen” avautunut ja ”kaivo” jäänyt avoimeksi. Ne jotka ovat olleet siellä ja tutkineet asiaa, sanovat, että näyttää siltä kuin ”kaivon” suussa olisi tapahtunut räjähdys, joka on rikkonut sen alhaalta päin. Meidän mielipiteemme kumminkin on, että ei mitään sellaista räjähdystä koskaan ole tapahtunut, vaan että rakennusmiehet ovat jättäneet asiat sellaisiksi kuin ne ovat, tarkoituksella saada ilmaistuksi samaa, kuin olisi saatu ilmaistuksi tuon oletetun räjähdysten kautta, jota kosketellaan tuonnempana. Tosiasia on, että yhtään näistä kivistä ei ole löydettävissä, ja olisi ollut hyvin vaikeaa poistaa ne.

”Suuren gallerian” yli eli eteläpään ulottuu ”esihuoneen” ja ”kuninkaan huoneen” lattia, muodostaen ”suuren gallerian” ylipäähän jyrkän esteen tai korkean portaan. Tämä porras (askel) on eteläseinästä kuudenkymmenen tuuman (n. 1,55 m) päässä. ”Suuren gallerian” eteläpään seinä on myös yhdessä suhteessa omittuinen; se ei ole kohtisuora, vaan kallistuu pohjoiseen päin – seitsemän tuumaa (n. 18 cm) katonrajassa – ja juuri ylimmässä kohdassa on aukko eli käytävä, joka on kuninkaan huoneen yläpuolella olevien ”konstruktiohuoneiden” yhteydessä.

Pyramidin käytävät ja lattiat ovat kalkkikiveä, ylimalkaan koko rakennuskin, lukuun ottamatta ”kuninkaan huonetta”, ”esihuonetta” ja niiden välistä käytävää, missä lattiat ja katot ovat graniittia. Ainoa pala graniittia muualla koko rakennuksessa on ”graniittitulppa”, joka on lujasti kiilattu ”ensimmäisen nousevan käytävän” alapäähän. Sellaisena

kuin rakentajat alunperin jättivät ”ensimmäisen nousevan käytävän” oli se alapäästään, mistä se on yhteydessä sisäänkäyntikäytävän kanssa, suljettu erittäin sopivalla kulmikkaalla kivellä, ja tämä oli tehty niin hyvin, että ”Ensimmäinen nouseva käytävä” oli tuntematon, kunnes sitten, kun oikea aika” oli tullut, kivi putosi. Hyvin lähellä ”ensimmäisen nousevan käytävän” alapäätä ja heti sulkukiven takana, oli ”graniittitulppa”, joka on tehty kiilanmuotoiseksi ja on nähtävästi aiottu pysymään siinä, koska se on tähän asti vastustanut kaikkia poistamisyrityksiä.

Vaikka aikoinaan tunnettiin hyvin ”sisäänkäyntikäytävä”, minkä historiankirjoittajat vahvistavat, oli kuitenkin arabialainen kalifi Al Mamoun nähtävästi tietämätön sen täsmällisestä paikasta, paitsi että kansantarinat sijoittivat sen pyramidin pohjoissivulle, kun hän v. 825 jKr. suurilla kustannuksilla mursi sisäänkäytävän, kuten piirroksesta näkyy, toivoen löytävänsä ihmeellisiä aarteita. Mutta vaikka se sisältääkin laajoja tietopuolisia aarteita, joita nyt pidetään arvossa, niin ei se sisältänyt mitään sellaisia aarteita, joita arabialaiset etsivät. Heidän vaivannäkönsä ei ollut kumminkaan aivan turha, sillä heidän työskentelynsä aikana vierähti se kivi, joka sulki nousevan käytävän, pois paikaltaan ja se putosi ”sisäänkäyntikäytävään” ilmaisten salaisuuden, paljastamalla ”ensimmäisen nousevan käytävän”. Arabialaiset luulivat, että he vihdoinkin olivat löytäneet tien kätke-tyille rikkauksille, ja kun he eivät kyenneet poistamaan ”graniittitulppaa”, mursivat he käytävän sen viereen, koska oli paljon helpompi hakata pehmeämpää kalkkikiveä.

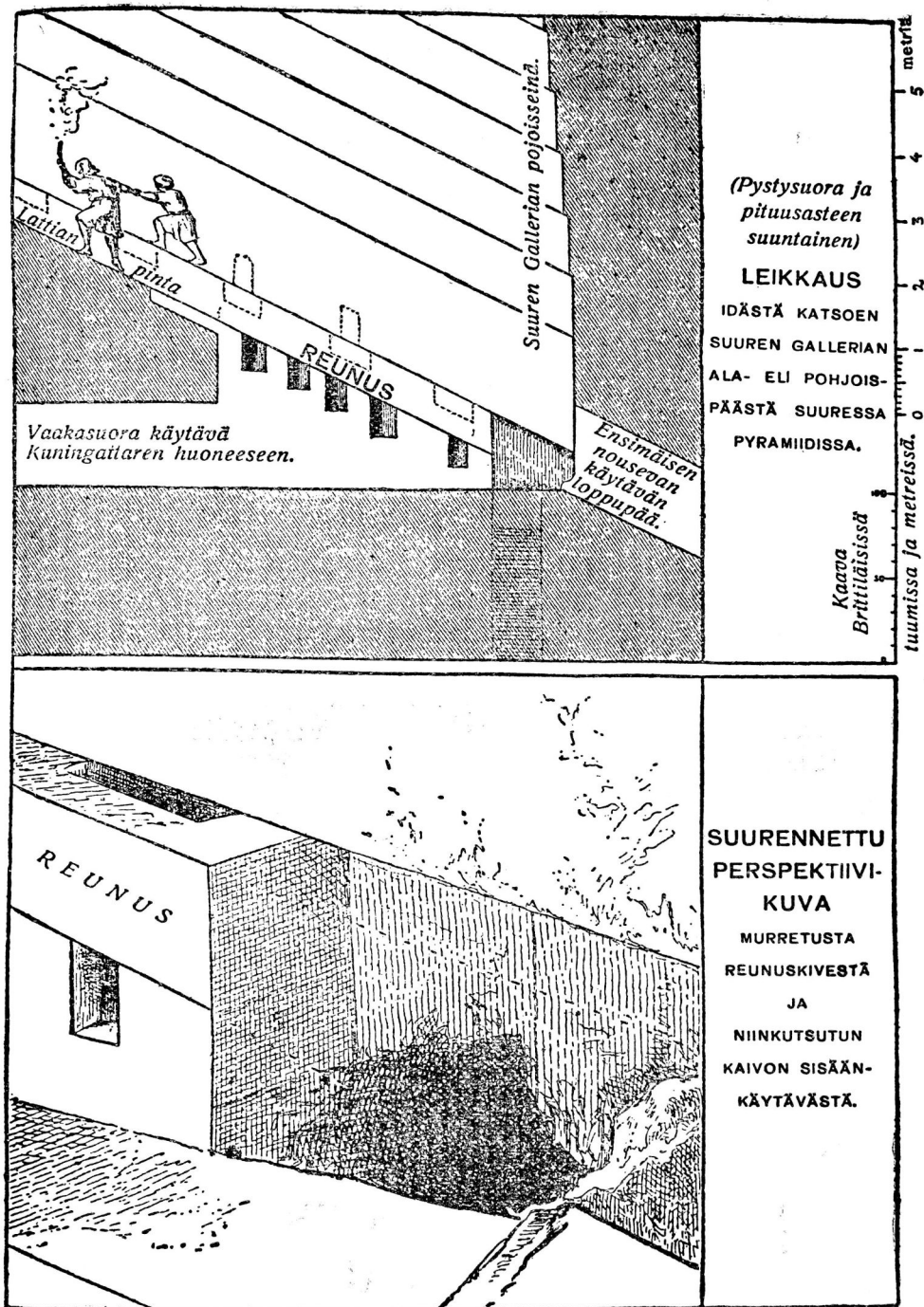
Suuren pyramidin aikakausiin suunnitelmaa koskeva todistus

Eräässä kirjeessään prof. Smythille sanoi tuo nuori skotlantilainen, herra Robert Menzies, joka ensin esitti arvelun, että sillä, mitä suuri pyramidi opettaa on myös uskonnollinen eli Messias puolensa, seuraavaa:

”Suuren gallerian pohjoispään alusta nousevaan suuntaan alkavat meidän Vapahtajamme elämänvuodet ilmaistuina niin, että tuuma vastaa vuotta. Kolmekymmentäkolme tuumaa – vuotta – vie meidät siis keskelle kaivon suuta.”

”Kaivo” on niin sanoaksemme tämän kaiken avain. Se ei ainoastaan esitä meidän Herramme kuolemaa ja hautaamista, vaan myös hänen ylösnousemistaan. Tämä jälkimmäinen osoitetaan sen jo huomautetun piirteen kautta, että ”kaivon” suu ja ympäristö näyttää siltä, kuin räjähdys olisi alhaalta päin särkenyt sen. Niin särki meidän Herramme kuoleman siteet ja toi sen kautta elämän ja kuolemattomuuden valoon – avasi uuden tien elämään. (Hebr. 10:20) Murtuneet lohkat, jotka ympäröivät tämän ”Kaivon” ylittä osaa näyttävät sanovan, ettei ollut mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää hänet. (Apt. 2:24) Kuten ”kaivo” oli ainoa tie jokaiseen noista suuren pyramidin nousevista käytävistä, niin on meidän Lunastajamme kuolema ja ylösnousemus myös ainoa mahdollisuus langenneen suvun jäsenille saavuttaa joku elämäntaso. Kuten ”ensimmäinen nouseva käytävä” oli siellä, mutta oli luoksepääsemätön, niin oli myös juutalainen eli lakiliitto elämän tie eli tarjous, mutta käyttämätön ja saavuttamaton elämän tie. Ei kukaan langenneen suvun jäsen ole koskaan voinut saavuttaa tai ole koskaan saavuttanut elämää kulke-malla sen määräämää suuntaa. ”Ei yksikään ihminen tule vanhurskautetuksi lain teoista” elämään. (Room. 3:20) ”Kaivon” vertauskuvaama lunastus on ainoa tie, jonka kautta

kukaan tuomitun suvun jäsenistä voi saavuttaa tuon suurenmoisen hyvän — joka on valmistettu Jumalan suunnitelman kautta — iankaikkisen elämän.

Vuosia ennen sen arvelun esittämistä, että "Suuri galleria" esikuvaa kristillistä armotaloutta, oli prof. Smyth tähtitieteellisten havaintojen kautta vahvistanut vuosiluvun pyramidin rakentamiselle v. 2170 eKr.. Ja kun herra Menzies esitti, että jokaisen "Suuren gallerian" lattialinjan tuuma esikuvaa yhtä vuotta, tuli jonkun mieleen, että jos tämä teoria olisi oikea, pitäisi, jos lattialinja mitattaisiin takaperin "suuren gallerian" alareunasta alkaen alas pitkin "ensimmäistä nousevaa käytävää" siihen asti, missä se yhtyy "sisäänkäytävään" ja siitä taas ylöspäin pitkin "sisäänkäytävää" pyramidin sisäänkäynti aukkoon,

tulisi tämän osoittaa joku vastaavaisuus ja niin todistaa pyramidin rakennusvuosi, kuten myös tuuma-vuosi teoria oikeaksi. Tämä, vaikka ei ollutkaan mahdotonta oli vaikea koe, ja eräs rakennusinsinööri lähetettiin käymään pyramidissa ja uudestaan ottamaan hyvin tarkat mitat sen käytävistä, huoneista jne. Tämä oli v. 1872; ja hänen tiedonantonsa olivat äärimmäiseen asti vahvistavia. Hänen mittauksensa osoittavat äsken kuvatun lattialinjan olevan 2170 ½ tuumaa ”sisäänkäyntikäytävän” seinissä olevaan hyvin hienosti viivattuun viivaan asti. Niin muodoin on sen rakennusvuosi tullut kaksinkertaisesti vahvistetuksi, ja sen ohessa osoitetaan, että lattianlinjoilla sen käytävissä on sekä historiallinen että aikalaskullinen merkitys, mitkä vielä yleisesti tulevat olemaan ”todistukseksi Herralle Egyptin maassa”.

Kiitos olkoon niiden tarkkojen käytävistä otettujen mittojen, jotka prof. Smyth on tehnyt, saatamme tulla siihen, mikä on meille verrattomasti mielenkiintoisinta niistä piirteistä, joita ”todistaja” vielä todistaa.

Kun me ensin näimme, mitä jo on sanottu suuren pyramidin todistuksista, sanoimme heti: Jos tämä todellakin on Raamattu kivessä, jos se on asiakirja tuon suuren maailman-kaikkeuden Rakennusmestarin salaisista suunnitelmista, asiakirja, joka ilmaisee hänen edeltäpäin tietämisensä ja viisautensa, täytyy ja tulee sen olla täydessä sopu- soinnussa hänen kirjoitetun sanansa kanssa. Se seikka, että pyramidin salaisuudet ovat olleet kätke- tyt maailmanhistorian kuudennen vuosituhannen loppuun asti, mutta, että se nyt alkaa ilmaista todistuksiansa sen mukaan kuin tuhatvuotispäivä edistyy, on täydellisesti sopu- soinnussa Raamatun kanssa, jonka runsaat todistukset Jumalan ihmeellisestä suunnitel- masta ovat myös olleet salatut maailman perustamisesta asti ja nyt vasta alkavat loistaa täydellisyydessään ja ihanuudessaan.

Me olemme jo esittäneet edellisissä osissa ja tämän osan edellisissä luvuissa Raama- tun selvät todistukset, jotka ilmoittavat, että me olemme uuden ajan kynnyksellä – että tuhatvuotispäivä koittaa ja että maan hallitus vaihtuu ”tämän maailman ruhtinaalta” ja hänen uskollisiltaan ”hänelle, jolle se kuuluu” (oston kautta) ja hänen uskollisille pyhil- leen. Me olemme nähneet, että vaikka tämän vaihdoksen tulos koituu suureksi siunauk- seksi, niin on kuitenkin vaihdosaika, jolloin nykyinen ruhtinas ”väkevä”, sidotaan ja hän ja hänen huonekuntansa ajetaan pois vallasta (Matt. 12:29; Ilm. 20:2), vaikea hädän aika. Raamatullinen ajanlasku, jota olemme tarkastelleet, osoittaa, että hädänajan alku oli käsillä Kristuksen toisessa tulemisessa (lokakuussa 1874), jolloin kansojen tuomitseminen alkaisi Herran päivän valaisevien vaikutusten vallitessa. Tämä osoitetaan suuressa pyra- midissa seuraavasti:

”Alas laskeva käytävä”, joka johtaa suuren pyramidin sisäänkäytävästä ”kuiluun” eli ”maanalaiseen huoneeseen”, kuvaa maailman kulkua ylimalkaan (tämän maailman ruhti- naan hallitessa) suureen hädän päivään (”kuiluun”) asti, missä paha saatetaan loppuunsa. Tämän aikakauden mittaaminen ja ajan määrääminen, jolloin hädän luola saavutetaan, on helppoa, jos meillä on joku aikamäärä – piste pyramidissa, mistä me lähdemme. Meil- lä on tämä merkki ensimmäisen nousevan käytävän” ja ”suuren gallerian” yhtymäkohdas- sa. Tämä piste ilmaisee Herramme Jeesuksen syntymän, kuten ”kaivo” 33 tuumaa kauem- pana ilmoittaa hänen kuolemaansa. Siis, jos me mittaamme takaperin pitkin

”ensimmäistä nousevaa käytävää” siihen asti, missä se yhtyy ”sisäänkäyntikäytävään”, on meillä huomattavana joku määrätty päivämäärä alaspäin johtavalla käytävällä. Tämä mitta on 1542 tuumaa ja ilmaisee siis v. 1542 eKr. aikamääräksi tässä pisteessä. Mittaamalla sitten alaspäin pitkin sisäänkäyntikäytävää tästä pisteestä ”kuilun” sisäänkäytävään, joka ”kuilu” esikuvaa sitä suurta hädän aikaa ja hävitystä, jolla tämä aikakausi päättyy, kun paha syöstään pois vallasta, huomaamme sen olevan 3457 tuumaa, jotka vertauskuvaavat 3457 vuotta yllä mainitusta ajasta alkaen 1542 eKr.; tämä laskelma osoittaa v. 1915 ilmoittavan hädän ajan alun, sillä 1542 vuotta eKr. ja 1915 vuotta jKr. tekevät yhteensä 3457 vuotta. Niin muodoin todistaa pyramidi, että v. 1914 loppu oli aikalaskullisessa suhteessa hädänajan alku, hädän ajan, jonka vertaista ei koskaan ole ollut, sitten kun ihmisiä rupesi olemaan — eikä myöskään koskaan tule. Ja niin muodoin osoittautuu, että tämä ”todistaja” vahvistaa täydelleen Raamatun todistukset tämän asian suhteen, kuten osoitetaan RAAMATUNTUTKIELMIEN II osan luvussa 7 ”Rinnakkaiset armotaloudet”.

Kenenkään ei pidä epäillä, että nuo ”elonkorjuun”⁴ neljäkymmentä vuotta alkoivat syksyllä 1874, sen tähden, että hätä ei ole saavuttanut niin merkittävää ja sietämätöntä tilaa, ja että muutamissa suhteissa, tuon vuoden jälkeen ”elonkorjuuaika” on ollut suuri tiedon edistymisen kausi. Muista, että kaikki tämä osoitetaan suuressa pyramidissa ja että sen tekee selväksi piirustus ”kuilusta”, jonka prof. Smyth piirsi ilman minkään näköistä viittausta tähän sovellutukseen.

Sitä paitsi tulee meidän muistaa, että Raamattu osoittaa selvästi, että hädän ajan tuomiot alkavat nimiseurakunnasta, valmistuksena sen kukistumiselle ja itsekkäästä taistelusta työn ja pääoman välillä, mitkä molemmat nyt järjestäytyvät lähestyväksi hädän päiväksi.

Tämän alimman huoneen eli ”kuilun” muoto ja viimeistely ovat omituisen merkitseviä. Katto ja osittain sivutkin ovat säännöllisiä, mutta mitään lattiata ei ole — sen rosoinen, keskeneräiseltä näyttävä pohja laskee itää kohden aina enemmän ja enemmän, antaen aiheita nimeen ”pohjaton kuilu”, joksi sitä joskus kutsutaan. Tämä huone puhuu vapaudesta, kuten myös vaikeuksista, korotuksesta kuten myös alennuksesta, sillä kun kulkija saapuu sinne kankeana ja väsyneenä siitä kyykistyneestä asennosta, mihin ”sisäänkäyntikäytävän” ahtaus on hänet pakottanut, huomaa hän täällä, että ei ainoastaan alaspäin ole suurempi syvyys, hyvin epätasaisella ja murtuneella ”hädän lattialla”, vaan hän huomaa myös ylhäällä päin suuren korotuksen, sen kautta että osa tämän huoneen katosta on hyvin paljon korkeammalla, kuin sinne johtava käytävä, mikä merkitsee melkoisesti laajentunutta tilaa hänen ymmärryksellensä.

Kuinka hyvin tämä vastaakaan todellisuutta. Emmekö jo voi nähdä, että vapauden henki on saavuttanut sivistyneiden kansakuntien kansanjoukot? Me emme pysähdy katsomaan johdonmukaisuutta ja epäjohdonmukaisuutta niihin vapauksiin nähden, joita joukot tuntevat ja joita he vaativat, vaikka tämäkin on ilmaistu tässä huoneessa katon korkeuden ja pohjan laskemisen kautta: me huomautamme ainoastaan, että valo meidän päivinämme — Herran päivänä — synnyttää vapauden hengen; ja kun vapauden henki tulee kosketukseen ylpeyden, rikkauden ja vallan kanssa niihin nähden, joilla vielä on

4 Katso tekijän esipuhe, 1916.

valtaa, aiheuttaa se hädänajan, jonka Raamattu vakuuttaa lopulta tulevan hyvin suureksi. Vaikka se vielä tuskin on alkanut, näkevät kuninkaat ja keisarit, suurmiehet ja kapitalistit ja kaikki sen tulevan ja ”ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä kohtaa maanpiiriä”, sillä taivaan voimat ovat järkkymässä ja ne kukistetaan lopulta. Nykyisen pahan maailman väärit — valtiolliset, yhteiskunnalliset ja uskonnolliset — järjestelmät tulevat vaipumaan unohduksen mereen, tulevat tyhjäksi tehdyiksi, jota tuo ”maalainen huone” eli ”kuilu” myös vertauskuvaa. Sillä me pidämme ”kuilua” vertauskuvana ei ainoastaan siitä suuresta hädestä, joka tulee kukistamaan ja tekemään tyhjäksi nykyisen asiain tilan (seurauksena siitä, ettei se ole sopusoinnussa sen paremman asiain järjestyksen kanssa, joka saatetaan voimaan Jumalan valtakunnassa), vaan me pidämme sitä myös sen varman lopun vertauskuvana, joka kohtaa jokaista olentoa, joka jatkaa juoksemista tuolla alaspäin vievällä tiellä, ja joka tuhatvuotiskauden täydestä valosta huolimatta kieltäytyy luopumasta synneistään ja tavoittelemasta vanhurskautta.

Huomaa tässä yhteydessä myös toinen asia: ”sisäänkäyntikäytävä” viettää tasaisesti alaspäin, kunnes se lähestyy ”kuilua”, jolloin sen kaltevuus lakkaa ja jatkuu siitä vaakasuorasti. Tämän osan mitta on 324 tuumaa, joka antaisi vuoden 1590 eli Shakespearen ajan. Kuitenkaan emme kiinnitä mitään huomiota siihen. Yksi asia on varma — tämä matala alaspäin menevä käytävä esittää maailman kulkua, kuten ylöspäin johtava käytävä ”suuressa galleriassa” osoittaa ”kutsutun” seurakunnan kulkua. Muutos alaspäin johtavasta vaakasuoraan suuntaan näyttää sen tähden merkitsevän moraalista tai poliittista valistusta, joka on vaikuttanut suotuisasti alaspäin menevän matkan hillitsemisessä.

Kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistus sai välillisesti varmaan paljon aikaan nostaakseen maailmaa joka suhteessa. Se puhdisti moraalisen ilmapiirin sen paljosta tietämättömyydestä ja taikauskosta, ja roomalaiskatolilaiset samoin kuin protestantitkin myöntävät sen merkitsevän uutta aikaa yleisessä edistyksessä.

Me emme väitä, kuten muutamat, että kaikki meidän päivinämme johtaisi pikemmin ylöspäin kuin alaspäin. Päinvastoin, me näemme monta asiaa meidän päivinämme, joita ei voi sivistyksenkään kannalta hyväksyä, puhumattakaan niiden sopusoinnusta Jumalan tahdon kanssa. Me näemme vapaamman ”inhimillisen” katsantokannan olevan vallalla maailmassa, joka, joskin kaukana Herramme Jeesuksen uskosta, on pitkälle edistynyt verrattuna menneisyyden tietämättömään taikauskoon.

Todellakin on tämä yhteiskunnallinen parannus maailmassa antanut aihetta ”kehitysoopille” ja saanut monet päättämään, että maailma on nopeasti tulemassa paremmaksi ja paremmaksi, ettei se tarvitse mitään pelastajaa ja hänen lunastavaa työtänsä, eikä myöskään valtakuntaa ennalleenasettamissiunauksineen. Hyvin pian tulee maailma parka huomaamaan, että kohoaminen ja puhtaan itsekkyyden perustus merkitsevät kasvavaa tyytymättömyyttä, ja lopulta anarkiaa. Ainoastaan Herran kansa, hänen sanansa valaisevana, kykenee näkemään asiat niiden oikeassa valossa.

Mutta yllä kosketeltujen mittojen antaessa yhtäpitävät todistukset, oli eräs mitta, joka ei näyttänyt sopivan yhteen Raamatun esityksen kanssa, nim. ”Ensimmäisen nousevan käytävän” mitta, joka nähtävästi esitti aikaa Israelin Egyptistä lähdöstä Herramme Jeesuk-

sen syntymään saakka.⁵ Raamatun kertomusta ajasta sellaisena kuin se on jo ilmoitettu, emme voineet epäillä, koska me olimme osoittaneet sen oikeaksi niin monella tavalla Raamatuntutkielmien II osassa. Se osoitti, että aika Egyptistä lähdöstä vuoteen 1 oli tasan 1614 vuotta, mutta ”ensimmäisen nousevan käytävän” lattialinja on ainoastaan 1542 tuumaa. Edelleen tiesimme Herramme ja profeettain sanoista varmasti, että lakikausi ja lihallisen Israelin suosio ei loppunut Jeesuksen syntyessä, vaan kolme ja puoli vuotta hänen kuolemansa jälkeen, heidän 70 suosion viikkonsa lopussa, vuonna 36 jKr. (II osa, 7 luku.) Täten tekee aikajakso Egyptistä lähdöstä heidän suosionsa täydelliseen loppuun asti $(1614 + 36) = 1650$ vuotta. Ja vaikka eräässä merkityksessä tuo suurenmoinen ja siunauksesta rikas uusi armotalous alkoikin Jeesuksen syntymässä (Luuk. 2:10-14,25-38) pitäisi suuren pyramidin kuitenkin jollakin tavoin ilmaista Israelin suosion täysi pituus. Tämän huomasimmekin ilmaistuksi mitä nerokkaimmalla tavalla. ”Graniittitulppa” osoitautui olevan kylliksi pitkä täyttämään tämän aikakauden juuri loppuunsa. Silloin tiesimme, minkä tähden tämä ”tulppa” oli pantu niin lujasti kiinni, ettei kenenkään ollut onnistunut irrottaa sitä. Suuri Rakennusmestari oli asettanut sen sinne, niin ettei se murtuisi, jotta me nyt saisimme kuulla sen todistuksen vahvistavan Raamatun sekä sen suunnitelmaan että aikalaskuihin nähden.

Mitatessamme tätä käytävää ja ”tulppaa” tulee meidän ajatella sitä kiikariksi tai kaukoputkeksi, josta ”tulppa” on vedetty ulos niin pitkälle, että sen ylin pää on tullut siihen paikkaan, missä alunperin sen alin pää on ollut. Etäisyys ”suuren gallerian” pohjoisesta sisäänkäytävästä alaspäin ”graniittitulpan” alimpaan päähän asti on 1470 tuumaa ja jos me tähän lisäämme ”tulpan” pituuden 179 tuumaa, saamme kokonaisuudeksi 1649 tuumaa, joka vastaa 1649 vuotta, ja yhden tuuman erotus tästä saadun luvun ja niiden 1650 vuoden välillä, jotka Raamatun aikalasku ilmoittaa tämän aikakauden pituudeksi, on helposti selitettävissä, kun me muistamme, että tuon ”graniittitulpan” toista päätä ovat melkoisesti hanganneet ne, jotka koettivat saada sen pois kiinteältä paikaltaan käytävässä.

Niin ollen vahvistaa tämä ”kivitodistaja” täydellisesti Raamatun todistuksen, ja osoittaa, että aikajakso Israelin Egyptistä lähdöstä heidän kansallisen suosionsa täydelliseen loppuun asti, vuonna 36 jKr. oli 1650 vuotta. Mutta älköön kukaan sekoittako tätä aikajaksoa sen aikajakson kanssa, joka esitetään juutalaisen ja kristillisen armotalouden rinnakkaisuudessa edellisessä osassa — missä osoitetaan, että nämä aikakaudet ovat kumpikin 1845 vuotta pitkät, toinen Jaakobin kuolemasta vuoteen 33 jKr. ja toinen vuodesta 33 jKr. vuoteen 1878 jKr.

Eikä siinä kyllin, että tämä oli älykäs tapa kätkeä ja kumminkin ilmaista aika Egyptistä lähdöstä Vapahtajamme syntymään (jotta se määrättyinä aikana vahvistaisi Raamatun todistuksen), vaan tarkkaavaisen lukijan pitäisi ilman vaikeutta huomata, että se kahdestakin syystä voi tapahtua ainoastaan jollakin samanlaisella tavalla. Ensiksikin, koska juutalainen armotalous ja suosio ei ainoastaan alkanut Jaakobin kuollessa, ennen Egyptis-

5 Tämä ajanjakso ei ole sama kuin se, minkä olemme maininneet II osassa, luvussa 7 ja esittäneet juutalaiseksi aikakaudeksi. Tämä jälkimmäinen alkoi 198 vuotta ennen Egyptistä lähtöä Jaakobin kuollessa eikä loppunut, ennen kuin Herramme, jonka he hylkäsivät, jätti heidän huoneensa heille autioksi viisi päivää ennen ristiinnaulitsemistaan.

tä lähtöä, vaan myös ulottui kristilliseen armotalouteen ja kulki sen kanssa rinnatusten niinä kolmenakymmenenäkolmena vuotena, jolloin Herramme eli maan päällä; ja toiseksi, jos ”ensimmäinen nouseva käytävä” olisi tehty kyllin pitkäksi, jotta se olisi täydellisesti esittänyt juutalaisen ajan vuosi-tuumissa, olisi käynyt välttämättömäksi tehdä pyramidi vielä suuremmaksi, mikä taas olisi hävittänyt sen tieteelliset piirteet ja opetukset.

Tutkikaamme nyt ”suurta galleriaa” ensimmäisen nousevan käytävän loppukohdasta ja pankaamme merkille myös sen vertauskuvalliset todistukset. Se on seitsemän kertaa korkeampi kuin ”ensimmäinen nouseva käytävä”. Sen seinissä on seitsemän kerrosta toistensa yli työntyviä kiviä, tasaisesta, hienoksi kiillotetusta kivistä ja kerran kauniista, kermanvärisestä kalkkikivistä. Se on noin 8,5 metriä korkea, vaikkakin hyvin kapea, sen kautta ettei se ole ainoassakaan kohdassa 1,8 metriä leveämpi, mutta kaventuena alaspäin on se lattian kohdalta ainoastaan 0,9 metriä ja katossa hieman leveämpi. Prof. Greaves, professori Oxfordissa viidennellätoista vuosisadalla, kirjoitti selonteossaan siitä:

”Tämä on hyvin vaikuttava työ, eikä ole vähempi taiteelliseen huomattavuuteen tai aineelliseen rikkauteen nähden mitä komeampia ja suurenmoisempia rakennuksia ... Tämä galleria eli korridoori tai miksi sitä kutsuisin, on rakennettu valkoisesta, kiillotetusta marmorista (kalkkikivestä), joka on leikattu hyvin tasaisiksi nelikulmaisiksi laatoiksi. Samanlaisesta aineesta kuin lattia, samanlaisesta on katto ja myös sivuseinät tehty; liitossaumat ovat niin tiiviit, että tarkka silmä tuskin niitä erottaa, ja juuri ylöskäytävän kaltevuus eli nousu antaa tälle kaikelle viehätystä, vaikka se tekeekin pääsyn sitä liukkaammaksi ja vaikeammaksi ... Marmori (kalkkikivi) möhkäleiden muodossa ja järjestyksessä on pala arkkitehtuuria, joka minun mielestäni on hyvin aistikasta, sen kautta että kaikki kerrokset eli rivit, joita onkin vain seitsemän (niin suuria ovat nämä kivet), pistäytyvät ja riippuvat toistensa yli noin 7,5 senttiä. Ylimmän kerroksen alin osa riippuu seuraavan rivin ylimmän osan yli, ja muut järjestyksessään sen mukaan kuin ne laskevat.”

Ja prof. Smyth selittää olevan mahdotonta esittää niitä mitenkään kuvassa; hän näet sanoo:

”Käy yli ymmärryksen tehdä siitä tekniikan sääntöjen mukaisia perinpohjaisia piirroksia, sen kapeuden, sen suuren holvimaisen korkeuden ja sen pitkän lattian hyvin omituisen kaltevuuden tähden; lattia, joka, kun sitä katsoo sen pohjoispäästä etelään päin, nousee ylöspäin ja ylöspäin pimeydessä, nähtävästi loppumattomiin ja sellaisella jyrkkyydellä, ettei minkään taiteilijan näköala siitä maalattuna pystysuoralle pohjapiirrokselle, saattaisi koskaan toivoa voivansa esittää enemmän kuin pienen osan tästä lattiasta, joka ulottuisi ylös läpi koko kankaan ja katoaisi sen yläreunassa. Jos sen sijaan katsotaan pohjoiseen päin gallerian eteläpäästä, katoaa lattia heti, ja silmäin korkeudella, jonkun matkan päässä näkyy osa jyrkästi laskevaa kattoa. Muuten antaa kivien työntyminen toistensa yli noissa pimeissä seinissä, jotka kulkevat ohi kummallakin puolella, vakavan vaikutuksen, mutta kaikki tämä huolestuttavassa kaltevuudessa, joka puhuu vaikeudesta yhteen suuntaan, vaarasta toiseen ja vuoren suuruudesta voimasta kaikkialla.”

Minkä ihmeellisen valaistuksen antaakaan ”suuri galleria” totisen, kristillisen seurakunnan kulusta ja pienen voittajalauman vaelluksesta evankeliumikauden pitkänä ajanjaksona. Sen kerran kauniit, kermanvalkoiset seinät ja katto muodostettuina säännöllisistä toistensa yli työntyvistä kivistä, jotka kaikki kallistuvat ylöspäin, eivät tarkoita nimiseurakunnan historiaa, kuten muutamat ovat luulleet — muuten eivät ne olisi suinkaan niin säännöllisiä ja ylöspäin suunnattuja — vaan ne puhuvat suuresta Jumalan suosioista, joka on annettu evankeliumikautena, ”korkeasta kutsusta” määrättyihin etui-

hin, joka on tarjottu evankeliumikautena ehdollisesti kaikille oikeamielisille ja joka on avattu ja tehty mahdolliseksi ”kaivon” – lunastuksen kautta.

”Suuren gallerian” huomattava korkeus – seitsemän kertaa sen käytävän korkeus, joka esittää juutalaista armotaloutta (seitsemän on täydellisyyden vertauskuva) – esikuvaa aabrahamlaisen lupauksen siunauksen täydellisyyttä, joka todellisuudessa on annettu evankeliumiseurakunnalle. ”Kuninkaan huone” ”Suuren gallerian” päässä esittää sen kilpajuoksun päämäärää, johon nykyinen korkea kutsu johtaa kaikki uskolliset, ja tämä ”Kuninkaan huone” on, kuten kohta saamme nähdä, mitä sopivin vertauskuva seurakunnan lopullisesta kohtalosta. ”Kaivo” (joka esikuvaa lunastusta) juuri tämän ”Gallerian” sisäänkäytävän vieressä, vertauskuvaa kauniisti meidän vanhurskauttamistamme, minkä jokaisen, joka kulkee tätä tietä, täytyy nähdä ja tunnustaa. Suuri pyramidi sanoo meille näin: ”Niin ei nyt siis ole mitään kadotusta niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.”

”Suuren gallerian” loppumattomalta näyttävä pituus osoittaa, kuinka pitkältä evankeliumikausi on näyttänyt seurakunnan yksityisistä jäsenistä, kun taas sen kapeus esikuvaa hyvin ”kaitaa tietä, joka vie elämään”, ja sen jyrkkyys, tien vaikeutta, ja alituista takaisin liukumisen vaaraa niille, jotka eivät ota tarkkaa vaaria askeleistaan. Kumminkin näiden jumalallisen suosion seinien sisällä ovat turvassa ja varmuudessa kaikki ne, jotka edistyvät hyvissä töissä, jotka kasvavat armossa vaeltaen tuota vaikeaa tietä ylös, vaeltaen hengen eikä lihan mukaan.

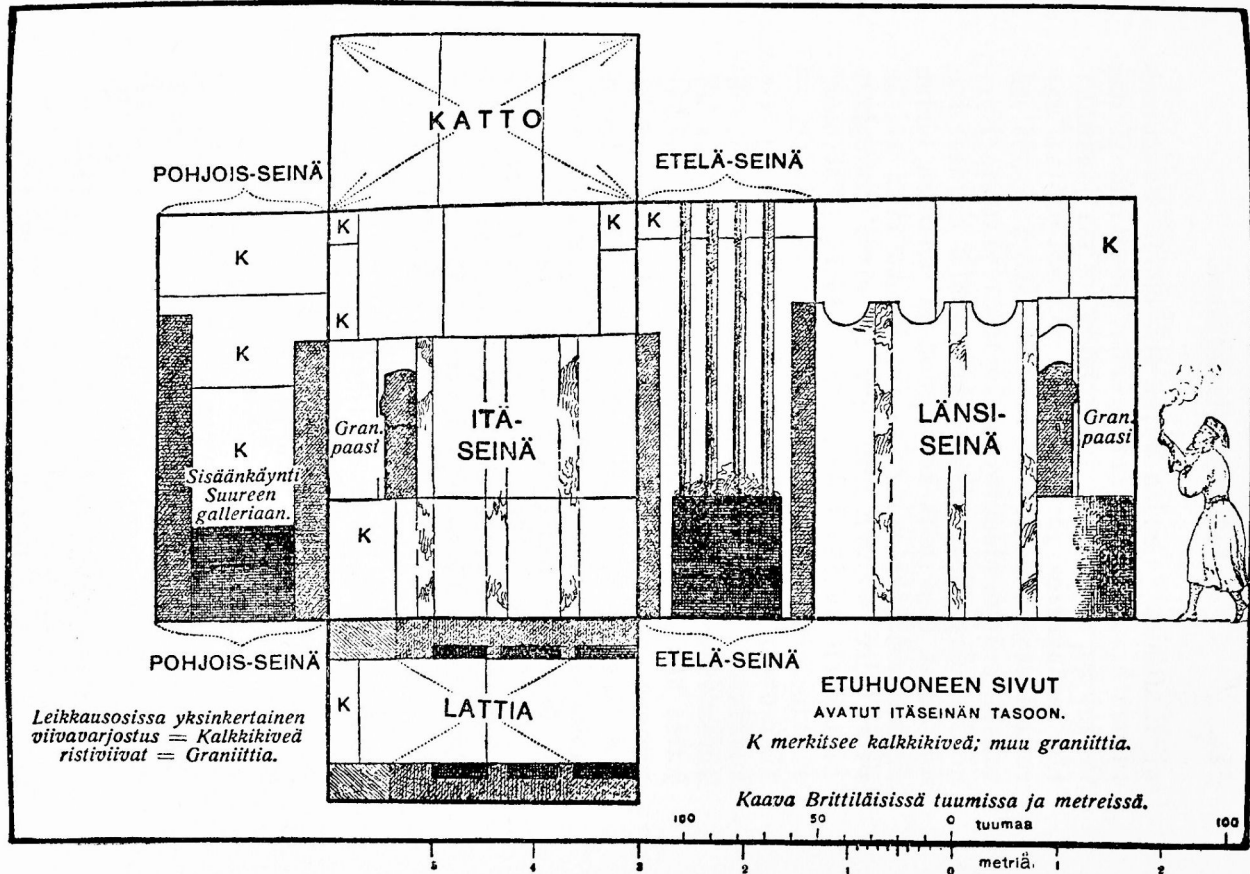
Kun me katsomme ylöspäin pitkin ”suurta galleriaa”, näemme että sillä on loppu, kuten alkukin. Niin muodoin sanotaan meille, että nuo tavattoman suuret ja kalliit edut, jotka ovat kestäneet koko evankeliumikauden, tulevat kerran lakkaamaan – tuo ihmeellinen korkea kutsu Kristuksen kanssaperillisyyteen hänen ”morsiamenaan” tulee päätymään, kun luku, kyllin suuri täyttämään ”pienen lauman”, on ottanut vastaan kutsun. Sen mitä tämä ”kivitodistaja” näin osoittaa kuvan kautta, esittää Raamattu hyvin selvästi: se osoittaa, kuten olemme nähneet, että etu saada juosta ”korkean kutsun” palkinnon saavuttamiseksi, kuuluu ainoastaan evankeliumikaudelle. Sitä ei ole koskaan ennen myönnetty – Ruhtinaamme Jeesus oli ensimmäinen, jolle se tarjottiin, ensimmäinen, joka otti vastaan sen uhraamiseen sisältyvät ehdot ja ensimmäinen, joka sai siitä luvattun palkinnon. ”Suuren gallerian” eteläpää ilmoittaa yhtä tarkasti Jumalan luontoon kutsumisen lopun, kuin sen pohjoinen pää ilmoittaa tarjoumuksen alun tuohon suureen suosioon.

Mutta kun ”suuri galleria” esikuvaa Jumalan meille antamaa ”korkeaa kutsua”, niin katsokaamme edelleen ja ottakaamme vaarin, minne tämä kutsu johtaa kussakin erikoistapauksessa. Me olemme jo nähneet Raamatusta, että me olemme kutsutut kärsimään Kristuksen kanssa, olemaan kuolleet hänen kanssaan ja sitten tulemaan osallisiksi hänen kirkkaudestaan. Ja kaiken tämän me huomaamme sattuvasti vertauskuvatuksi sillä omituisella tavalla, jonka kautta päästään ”suuren gallerian” päässä olevaan ”kuninkaan huoneeseen”. Se tie, jota pitkin ne, jotka ottavat vastaan ”korkean kutsun”, saavat mennä taivaan ihanuuteen, jota ”kuninkaan huone” esikuvaa, ei ole suora. Heitä täytyy ensin koetella joka suhteessa ja huomata Jumalan tahdolle kuuliaisiksi, muuten eivät he voi mennä siihen lepoon, joka on tarjolla. Suuri pyramidi valaisee niin ollen voimakkaasti

tämän Raamatun opin ja kaikkien niiden kokemuksen, jotka juoksevat saavuttaakseen tuon suuren palkinnon. Kuten kutsu johtaa vihkiytymiseen ja uhraamisen opetuksiin, niin johtaa ”suuri galleriakin” erinäisiin mataliin käytäviin, jotka vertauskuvaavat sitä. Saavuttuaan sen ylimpään päähän täytyy matkaajan taipua hyvin alas siinä oviaukossa eli käytävässä, joka vie ”esihuoneeseen”. Tämä taipuminen vertauskuvaa sitä inhimillisen tahdon vihkimistä eli kuolemaa, uhrautumisen alkua, mihin ovat kutsutut kaikki ne, jotka tahtovat saavuttaa jumalallisen luonnon. Siitä, kuinka paljon tämä uhrautuminen oikeastaan merkitsee, ovat selvillä ainoastaan ne, jotka ovat vastaanottaneet kutsun ja todellisuudessa luopuneet inhimillisestä tahdosta.

Kun tämän vihkiytymistä esikuvaavan lyhyen käytävän kautta on kuljettu, olemme me nk. ”esihuoneessa”. Tässä loppuu kalkkikivilattia. Tästä alkaen astutaan lattialle, joka on pelkkää graniittia, jonka voidaan selittää merkitsevän uutta asemaa tai oloa ”uusina luomuksina”. Mutta asettaessamme jalkamme graniittilattialle astuaksemme uuteen asemaan uutena luomuksena, huomataan jättiläismäinen graniittisulku. Tämä on tunnettu ”graniittipaaden” nimellä. Tämä sulkee laskuoven tavoin tien osittain ja jättää jäljelle ainoastaan matalan käytävän, samanlaisen kuin se, mistä äsken kuljettiin, 1,1 metriä korkean, niin että meidän täytyy uudestaan kumartua, ennen kuin voimme täydelleen nauttia niistä eduista, joita ”esihuone” esikuva. Tämä ”graniittipaasi” esittää Jumalan tahtoa ja se näyttää sanovan sille, joka äsken on kulkenut siitä matalasta käytävästä, joka esikuva oman tahdon hylkäämistä: ”Ei ole kyllin siinä, että uhraat oman tahtosi, suunnitelmasi ja mielipiteesi; sinä voisit kyllä tehdä tämän kaiken ja hyväksyä sitten kumminkin jonkun toisen tahdon ja suunnitelman; sinun pitää, ei ainoastaan uhrata oma tahtosi, vaan sinun täytyy myös taipua Jumalan tahdon alle ja ottaa se omasi sijaan ja tulla valppaaksi Jumalan palveluksessa, ennen kuin sinut lasketaan uudeksi luomukseksi ja Jumalan luonnon perilliseksi.

Sitten kun olemme menneet ”Graniittipaaden” ohi, seisomme esteettömästi ”esihuoneen” graniittilattialla. (Katso alla olevaa kuvaa.) Se on omituinen huone: sen seinät eroavat toisistaan; näyttää ikään kuin siinä olisi muutamissa osissa jonkinlainen lautakerros, ja toisiin sen seinistä on taas uurrettu koloja. Muuten se näyttää olevan täynnä opetuksia, joita ei vielä täysin ole osattu selittää. Kumminkin näyttää ajatus, jonka siellä käyneet ovat esittäneet, että se on kouluhuoneen tapainen, olevan täydellisessä sopuinnossa sen kanssa, mitä meidän siitä tulee odottaa, nim. että se esittää totuudesta siinneiden pyhien kokemuksia. Tämä ”esihuone” kuvaa Kristuksen koulua ja sitä opetusta — niitä uskon, kärsivällisyyden, kestäväisyyden jne. koetuksia — johon kaikki joutuvat, jotka ovat vihki-neet itsensä kokonaan Jumalan tahdolle; tämä lahjoittaa heille tilaisuuden voittoa ja osoittaa arvokkuutensa voittajan paikkaan Kristuksen kanssa hänen tulevan valtakuntansa ihanuudessa. Jos ei meillä ole sellaisia kokemuksia ja koetuksia, emme ole lapsia emmekä jumalallisen tason perillisiä. (Hebr. 12:8) Jumala kouluttaa ja opettaa meitä nykyisessä elämässämme, sen jälkeen kun olemme vihkiytyneet hänen palvelukseensa ja sen kautta ei hän ainoastaan koettele meidän uskollisuuttamme häntä kohtaan liittolupauksemme mukaisesti, vaan valmistaa meitä myös tuntemaan myötätuntoa toisten koettelemuksia ja vaikeuksia kohtaan, toisten, joiden ohjaajiksi ja tuomareiksi hän tahtonsa mukaan meidät pian on tekevä. — 1 Kor. 6:2,3

Meidän ei ole ainoastaan kuoltava tahdollemme, vaan meidän on kuoltava todellises-tikin, ennen kuin me täydellisesti ja todellisesti voimme astua "uuden", "jumalallisen luonnon" ehtoihin. Ja tämänkin osoittaa "kivitodistaja"; sillä "esihuoneen" takaosassa on hyvin matala käytävä, jonka kautta päästään "kuninkaan huoneeseen". Siten tulemme "kuninkaan huoneeseen", korkeimpaan ja suurenmoisimpaan pyramidin huoneeseen, joka on jumalallisen luonnon täydellisyyden vertauskuva, jonka "pieni lauma" saavuttaa, ne harvat voittajat, jotka valitaan "monesta kutsutusta" (jota kutsumista "suuri galleria" vertauskuvaa), ne harvat voittajat, jotka kulkevat itseuhrautumisen ja koetuksen kautta (joita "esihuone" ja siihen sekä siitä pois johtavat matalat käytävät vertauskuvaavat). Kutsu "jumalalliseen luontoon" tuli ensin Herrallemme Jeesukselle, jonka lähettämisellä maan päälle oli kahdenlainen tarkoitus: 1) vapahtaa syntiset maksamalla lunastushinta Aadamin puolesta ja hänessä kaikkien puolesta, ja 2) että hän tottelevaisuuden kautta kuolemaan asti osoittautui jumalallisen luonnon ja ihanuuden arvoiseksi. Sen tähden osoitetaan "suuren gallerian" alkavan meidän Herramme syntymisestä. Se ei sen tähden vertauskuvaa evankeliumikautta, sillä se ei alkanut, ennen kuin Jeesus oli tehnyt lopun lakikaudesta, uhrinsa kautta ristillä, 33 vuotta syntymänsä jälkeen, vaan se vertauskuvaa sitä vastoin korkeaa tai taivaallista kutsua (uhrin kautta) jumalalliseen luontoon — "kunin-kaan huoneeseen". Meidän Herramme oli kutsuttu siihen syntymästään saakka; ja hellun-tain jälkeen ovat kaikki vanhurskautetut uskovaiset kutsutut tähän samaan korkeaan etuun, kuinka harvat sitten ottavatkaan vastaan uhrautumiskutsun ja kuinka harvat sitten tekevätään kutsumisensa ja valitsemisensa lujaksi sydämestään tottelemalla ehtoja —

seuraamalla Mestarin jäljissä. Ja se aika, jonka kuluessa ”korkea kutsu” jumalalliseen luontoon on voimassa ja koska se loppuu, on ilmaistu ”suuren gallerian” pituuden ja päätymisen kautta, kuten jo on osoitettu.

”Kuninkaan huone”, johon pääsee ainoastaan ”suuren gallerian” ja ”esihuoneen” kautta, on kaikin puolin korkein ja jaloin huone suuressa pyramidissa ja se vertauskuvaa sattuvasti jumalallista luontoa. Herra Henry F. Gordon sanoo kuvauksessaan siitä:

”Se on hyvin komea huone, 10,4 metriä pitkä, 5,2 metriä leveä ja 5,8 metriä korkea, tehty kauttaaltaan punaisesta, kiillotetusta graniitista. Seinät, lattia ja katto ovat nelikulmaisista, suoraikulmaisista lohkeista, jotka ovat liitetty yhteen sellaisella erinomaisella taidolla, ettei kukaan itsevaltainen uuden ajan keisari voisi toivoa itselleen mitään lujempaa, ylevämpää ja hienostuneempaa. Ainoa esine mikä tässä huoneessa on, on tyhjä kanneton (graniittiarkku (eli kivilaatikko)); ja on huomattavaa, että tämä arkku suuruudeltaan on juuri yhtä suuri kuin liitonarkki Mooseksen tabernaakkelissa.”

Suuressa pyramidissa käytetään graniittia vertauskuvaamaan jumalallisia asioita tai jumalallista luontoa, aivan samoin kuin kulta vertauskuvasi sitä Israelin esikuvallisessa tabernaakkelissa ja temppelissä; matalat käytävät, jotka johtavat ”esihuoneeseen” ja ”kuninkaan huoneeseen”, vastaavat pyhän ja kaikkein pyhimmän esirippuja; ja graniittiarkku, ainoa esine ”kuninkaan huoneessa” vastaa liiton arkkia, joka oli ainoa esine tabernaakkelin ja temppelin kaikkein pyhimässä. Mikä toisessa oli kultaa, on toisessa graniittia ja ne merkitsevät vertauskuvallisesti samaa.

Ja tässä ei ole kaikki; me huomaamme, että samoilla suurilla totuuksilla, jotka ovat vertauskuvallisesti esitetyt tabernaakkelin ja temppelin kahdessa huoneessa, pyhässä ja kaikkein pyhimässä ja niitä erottavissa esiripuissa, on opetuksiinsa nähden täydellinen vastaavaisuus suuren pyramidin kahdessa huoneessa, ”esihuoneessa” ja ”kuninkaan huoneessa” ja niitä erottavissa matalissa käytävissä. ”Esihuone” esikuvaa tabernaakkelin pyhän tavoin sitä olotilan suhdetta Jumalaan, jossa uskovainen lasketaan uudeksi luomukseksi ja Kristuksen kanssaperilliseksi jumalallisessa luonnossa ja ihanuudessa, johon uskovainen astuu, kun hän vastaanotettuaan lunastuksen kautta syntien anteeksiannon ja sovituksen Jumalan kanssa, esittää vanhurskautettuna olentona itsensä eläväksi uhriksi Jumalan palvelukseen. Kuten ensimmäinen esirippu tabernaakkelissa esikuvasi meidän oman tahtomme vihkimistä, hylkäämistä tai kuolemaa ja täydellistä alistumista Jumalan tahdolle, samaten vertauskuvaa myös ”esihuoneen” matala käytävä samaa suurta tapahtumaa, jolla kaikkien niiden uusi elämä alkaa, jotka koskaan tulevat kuninkaallisen papiston jäseniksi.

Sitten kun tämä koe, joka esittää meidän kaikkemme asettamista alttarille, on läpikäyty, ei uskovaista enää lasketa inhimilliseksi olennoiksi, vaan ”uudeksi luomukseksi”, ”osalliseksi jumalallisesta luonnosta”. Oikeastaan ei hän kumminkaan todellisuudessa tule osalliseksi jumalallisesta luonnosta, ennen kuin hän uskollisesti on oppinut tottelemaan Jumalan tahtoa nykyisen elämän todellisissa koettelemuksissa ja päivittäisissä uhraamisissa ja kurituksissa (joita ”esihuone” erikoisesti laitettujen seiniensä kautta ja tabernaakkelin pyhä taas näkyleipien pöydän, kultaisen kynttiläjalan ja uhrialttarin kautta esikuvaa); ei ennen kuin hän on todellakin kuollut (jota tabernaakkelin toinen esirippu ja pyramidin ”kuninkaan huoneeseen” johtava toinen matala käytävä esikuvaavat); eikä

ennen kuin hän tultuaan osalliseksi ensimmäisestä ylösnousemuksesta, on päässyt Kristuksen kanssa luvatus jumalallisen luonnon ja ihanuuden täydellisyyteen – hänen ikuisen osaansa, jota ”kuninkaan huone” vertauskuvaa.

Niin ollen osoittaa suuri pyramidi ei ainoastaan ihmisen alaspäin synnissä vievän tien, vaan myös ne erinäiset Jumalan suunnitelman asteet, joiden kautta on ryhdytty valmistuksiin ihmisen täydellistä ennalleenasettamista varten syntiinlankeemuksesta, sen tien kautta elämään, jonka Herramme Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus on avannut.

Huomattakoon edellisestä kuvasta, että graniittilattia ei ulotu aivan ”esihuoneen” etuosaan saakka, jota vastoin katto on graniitista kautta koko huoneen. Tämä näyttää antavan opetuksen, joka on täydellisessä sopuinnussa sen Jumalan suunnitelman kanssa, minkä jo olemme nähneet, sellaisena kuin se suhtautuu kutsuttuihin, jotka koettavat tulla osallisiksi jumalallisesta luonnosta. Ensimmäinen matala käytävä vertauskuvaa uskovaisen inhimillisen tahdon vihkimistä, joka todellisuudessa antaa hänelle pääsyn ”pyhään” eli pyhään tilaan, jossa hän on toivon kautta ihanuuden ja kuolemattomuuden tuleva perillinen, jota ”esihuoneessa” esittää se, että graniittikatto nyt peittää hänet. Kumminkaan ei voi katsoa, että hänellä olisi täysi sisäänpääsy uuteen luontoon, ennen kuin hän on tullut ”elvytetyksi” toimintaan ja uuteen elämään. Ja tätä koetta esikuvaa ”graniittipaasi”, joka erityisen asemansa kautta ollen riippuvana ikään kuin olisi valmis putoamaan ja sen kautta keskeyttämään eteenpäin menon, näyttää sanovan: ”Pyhiinvaeltaja, vaikka oletkin tullut näin pitkälle ja olet vihkiytynyt Jumalalle, niin jos et tule totuuden hengen kautta herätetyksi toimintaan hänen palveluksessaan, tulet sinä yhä edelleen olemaan ilman todellista asemaa jumalalliseen luontoon nähden, johon sinut on kutsuttu.” Ne kolme askelta, joiden kautta evankeliumikautena kutsutut pääsevät Herransa iloon, ovat niin muodoin ilmoitetut suuressa pyramidissa kuten Raamatussakin. Ne ovat:

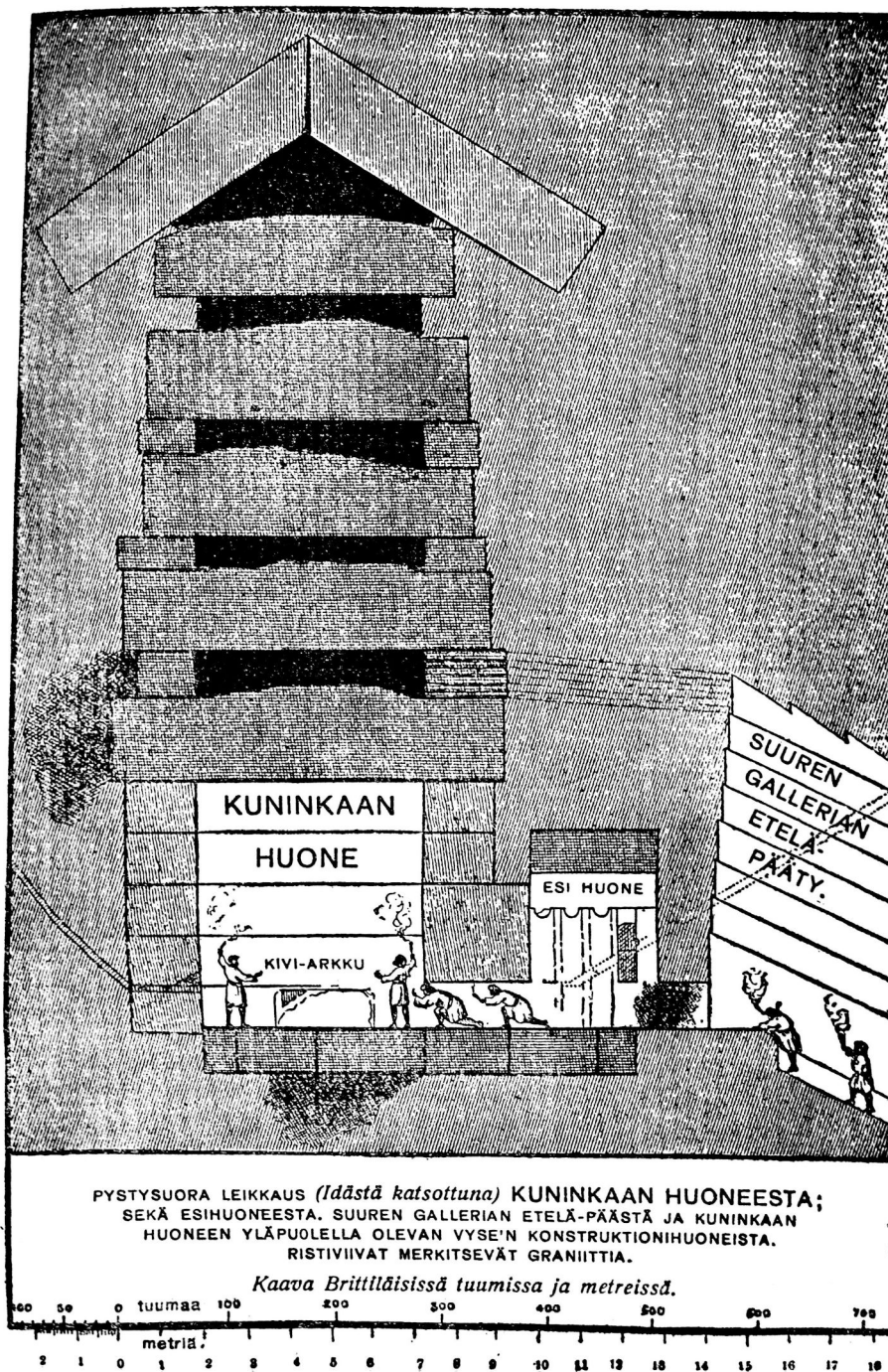
1) *Vihkiytyminen* tai sikiytyminen hengestä totuuden sanan kautta, jota vertauskuvaa ”esihuoneeseen” johtava matala käytävä.

2) *Herääminen* toimintaan ja uhraamiseen hengen pyhityksen ja totuuden uskomisen kautta; tätä vertauskuvaa ”graniittipaaden” alla oleva matala käytävä.

3) *Syntyminen* hengestä meidän Herramme täydelliseen kaltaisuuteen osallisuuden kautta ensimmäiseen ylösnousemukseen; tätä vertauskuvaa ”kuninkaan huoneeseen” johtava matala käytävä.

Luonnollinen ja henkinen luonto ilmaistut

Kun tarkastellaan alla olevaa kuvaa, niin huomattakoon, että viiva, joka ajatellaan vedetyksi suuren pyramidin kohtisuoran akselin kautta, jättäisi ”kuningattaren huoneen” ja sen ”vaakasuoran käytävän”, ”sisäänkäyntikäytävän”, ensimmäisen ”nousevan käytävän” ja ”suuren gallerian”, tämän viivan tai akselin pohjoispuolelle ja ainoastaan ”esihuoneen” ja ”kuninkaan huoneen”, sen eteläpuolelle. Tämän järjestelyn kautta ilmaisee suuren pyramidin suunnittelija (Jehova) meille luontojen erotuksen, kuten on huomautettu I osan luvussa 10.

”Kuningattaren huone”, joka esittää ihmiskunnan täydellisyyttä sen jälkeen, kun tuhatvuotiskautena kaikki tottelevaiset ja arvolliset ovat ennalleenasetetut Luojan jäljennöksiksi siveellisessä suhteessa, opettaa sen kautta, että sen takasivu tai seinä on samalla viivalla kuin pyramidin akseli, että näin ennalleenasetettuna Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi, ihmiskunta, vaikka se yhä edelleen onkin inhimillinen, on kumminkin lähellä jumallista luontoa, niin lähellä kuin luonto voi olla toista luontoa, jonka kaltainen se on. Ja kaikki ylöspäin nousevat käytävät, jotka vievät akselia kohden, osoittavat, että Jumalan kansan toivomuksena ja pyrkimyksenä on päästä inhimilliseen täydellisyyteen, kun taas ne, jotka ovat kutsutut evankeliumikauden seurakuntaan, pääsevät inhimillistä täydelli-

syyttä korkeammalle. He tulevat Kristuksen kanssaperillisinä menemään jumalallisen luonnon täydellisyyteen.

Se seikka, ettei ”maanalainen huone” eli ”kuilu”, joka esittää vaivaa ja kuolemaa, ole ihan kokonaan samalla puolen kohtisuoraa akselia kuin ”kuningattaren huone” ja sen käytävä, ei sodi tätä selitystä vastaan; sillä tarkkaan ottaen se ei ole mikään osa pyramidista. Se on pyramidin alla, kaukana sen perusviivan alapuolella. Mutta se antaa meille kenties toisen opetuksen. Kohtisuora viiva sen takaseinästä sattuu täsmälleen yhteen ”esihuoneen” takaseinän kanssa; ja sen opetuksen, minkä tästä voi saada, pitäisi olla sopusoinnussa Raamatun tarkoituksen kanssa, että on mahdollista, että muutamat, jotka ovat astuneet ”pyhään” eli pyhitettyyn tilaan (jotka ovat siinneet totuuden sanan kautta, ja jotka vielä ovat herätetyt sen kautta), voivat tehdä synnin, joka johtaa kuolemaan — toiseen kuolemaan.

Näyttää siis siltä, kuin ”kuilun” asema suhteessaan akseliin, jos sillä on mitään merkitystä pyramidin yläpuolella olevien rakennejärjestelmien kanssa, ilmoittaisi, että toinen kuolema — loputon, toivoton tyhjäsitekeminen — on rangaistuksena, ei ainoastaan niille ihmisille, jotka tahallisesti tekevät syntiä, ja jotka tuhatvuotiskauden siunattujen tilaisuuksien aikana kieltäytyvät edistymästä inhimilliseen täydellisyyteen, vaan myös niille evankeliumikaudella pyhitetyille, jotka tahallaan hylkäävät Kristuksen tarjotun ja aiemmin vastaanotetun lasketun vanhurskauden puvun.

Toinen kohta, joka ansaitsee huomauttamista suuren pyramidirakennuksen perusviivan yläpuolella kohtisuoran akselin yhteydessä, on tämä; meidän Herramme ensimmäinen tuleminen ja hänen kuolemansa, joita ”kaivon” suu merkitsee, ovat sillä puolella pyramidin akselia, joka esikuvaa inhimillistä luontoa, ja on myös huomattava suun sijainti samalla korkeudella kuin ”kuningattaren huoneeseen” johtava käytävä, joka vertauskuvaa inhimillistä täydellisyyttä. Suuri pyramidi näyttää siis sanovan: ”Hän tuli lihaksi” — ihminen Jeesus Kristus antoi itsensä ”lunnaiksi kaikkien edestä”; kumminkaan hän ei tiennyt mistään synnistä, vaan hän oli pyhä, viaton, syntisistä erotettu, eikä hänellä ollut osaa Aadamin suvun alaspäin menevässä syntisessä vaelluksessa (jota käytävä ”kuiluun” vertauskuvaa). Sitä paitsi ovat ”luolan” sijainti ja se seikka, että se oli luonnollinen eikä hakattu, merkittäviä. Se selvästi kuvaa Herramme Jeesuksen kuolemaa. Se seikka, että se oli luonnollinen, opettaa, että Herran itsensä uhraaminen ei ollut satunnaista, vaan edeltäpäin määrätty ja edeltäpäin järjestetty asia Jehovan suunnitelmassa, päätetty, ennen kuin sen suunnitelman toimeenpano, jota pyramidi vertauskuvaa, alkoi. Se seikka, että se sijaitsee pyramidin perusviivan yläpuolella eikä alapuolella, näyttää antavan opetuksen, joka on sopusoinnussa Raamatun kanssa — että vaikka Herramme kuoli syntisten lunastushintana, hän ei vaipunut syntiin ja alennukseen, vaan hän oli vieläpä kuollessaankin jumalallisen suunnitelman määrättyjen rajojen sisäpuolella niin kuin se vertauskuvataan suurella pyramidirakennuksessa sen kautta, että ”luola” on perusviivan yläpuolella.

Nyt nousee suurta mielenkiintoa herättävä kysymys: onko pyramidin korkean kutsun loppumista koskeva todistus yhtäpitävä Raamatun samaa asiaa koskevan todistuksen kanssa? Osoittaako se, että ”suuren gallerian” loppu osuu täydelleen yhteen sen ajan kanssa, jolloin Raamattu vakuuttaa meille Jumalan kutsun tähän suosioon päättyneen!

Tai vastustaako se sitä, minkä me olemme oppineet Raamatusta, ja osoittaako se meille joko pitemmän tai lyhyemmän ajan kutsulle jumalalliseen luontoon?

Tämä on ”ratkaiseva koe”, ei kumminkaan Jumalan sanan, joka on yläpuolella kaiken, eikä sen ihmeellisten todistusten koettelemiseksi, vaan tämän ”kivitodistajan” koettelemiseksi. Antaako se lisätodistuksen jumalallista alkuperää olevasta rakennustaidostaan vahvistamalla Raamatun todistuksen? Vai poikkeaa se siitä enemmän tai vähemmän? Jos se tarkkaan ja yksityiskohdissaan vahvistaisi Raamatun ilmoitukset, se todellakin ansaitsisi sen nimen, minkä sille on antanut tri Seiss — ”kivi-ihme”.

Niin, mekään emme voi sanoa siitä vähempää, sillä sen todistus on täydelleen ja joka yksityiskohdassaan sopusoinnussa Jumalan suunnitelman kanssa kokonaisuudessaan, semmoisena kuin me olemme oppineet tuntemaan tämän suunnitelman Raamatusta. Nämä ihmeelliset vastaavaisuudet eivät anna sijaa epäillä sitä, että sama jumalallinen olento, joka henkeytti profeetat ja apostolit, henkeytti myös tämän ”todistajan”. Tutki-kaamme muutamia näistä yhtäpitävyyksistä kutakin erikseen.

Johtakaamme mieleemme Raamatun osoittaneen, että pakanain hallituksen loppu maailmassa ja hädän aika, jonka kautta se kukistuu, tulee seuraamaan v. 1914 jKr. loputtua ja jonkin ajan kuluttua lähellä tätä aikaa, ovat Kristuksen seurakunnan jäsenet tulleet ”muutetuiksi” ja kirkastetuiksi.⁶ Muistakaamme myös, että Raamattu osoitti meille eri tavalla — riemuvuosikausien, Danielin 1335 päivän, rinnakkaisten armotalouksien ym. kautta — että elonkorjuuaika tai tämän aikakauden loppu, alkoi lokakuussa 1874, ja että silloin oli aika, jolloin suuri elonkorjaaja tuli läsnäolevaksi, että seitsemän vuotta myöhemmin lokakuussa 1881 — korkea kutsu lakkasi, vaikka toiset pääsevät myöhemminkin osallisiksi samoista suosion eduista ilman, että yleistä kutsua suoritetaan täyttääkseen niiden kutsuttujen paikat, jotka koetukseen pantuina huomataan arvottomiksi. Katsokaamme sitten sitä tapaa, jolla tämä ”kivitodistaja” vahvistaa samat aikamäärät ja valaisee samoja opetuksia. Siis:

”Suuren gallerian” lattialinja pohjoisseinästä eteläseinään asti on mitattu viime vuonna kaksi kertaa hyvin tarkasti, ja tulokseksi on saatu kolme eri mittasarjaa. Ensimmäinen mitta (a) on otettu pohjoispään seinästä ”portaaseen” asti ja sitten on jätetty sen korotus tai etupuoli mittaamatta ja mitattu taas sen yläpuoli ja siten on saatu ”Suuren gallerian” lattian pituus; toinen mitta (b) osoittaa pituuden ”portaan” läpi, joka on mitattu ikään kuin ei porrasta olisikaan; kolmas mitta (c) ilmaisee koko lattian pituuden, jolloin on mitattu myös ”portaan” ylös nouseva etupuoli sekä sen yläpuoli. Prof. Smythin mukaan on ensimmäinen mitta (a) 1874 pyramidituumaa, toinen (b) 1881 pyramidituumaa ja kolmas (c) 1910 pyramidituumaa; kun taas herra Flinders Petrien mukaan nämä mitat ovat 0,8 tuumaa pitemmät. Kohtuullisen arviolaskun mukaan, mikä myös epäilemättä tulee hyvin lähelle oikeaa, voitaneen sen tähden laskea nämä numerot (a) 1875, (b) 1882 ja (c) 1911 pyramidituumaksi.

Nyt me kysymme, jos jokainen pyramidituumaa näiden käytävien lattialinjoista esikuvaa yhtä vuotta, kuten pyramidin tutkijat väittävät, minkä ajan ”suuren gallerian” mitat

⁶ Katso tekijän esipuhe (1916), ”Aika on lähellä”, joka osoittaa asteettaisemman lopun pakanavalloille ja seurakunnan täysilukuisaksi tulemisen.

ilmaisevat korkean kutsun lopuksi jumalalliseen luontoon, jota kutsua ”suuri galleria” vertauskuvaa? Me vastaamme, että sovittaessamme näitä tuuma-vuosia nykyiseen ajanlaskuumme, täytyy meidän muistaa, että meidän ajanlaskumme jKr. on vuoden ja kolme kuukautta jäljessä todellisesta ajanlaskusta, kuten osoitetaan II osassa. Ja vaikei tämä saa aikaan mitään erotusta laskiessamme jotakin ajanjaksoa määrätystä vuodesta eKr. tai määrätystä vuodesta jKr., pitää se kumminkin ottaa huomioon tässä tapauksessa. Missä meidän Herramme Jeesuksen syntymä on lähtöpisteenä, siinä täytyy meidän, saadaksemme oikea tulos, ottaa huomioon meidän päiviemme erehdys, mitä tulee Jeesuksen syntymään nähden. Yksinkertaisuuden vuoksi otaksukaamme meidän virheellinen ajanlaskumme oikeaksi ja vähentäkäämme sen sijaan pyramidista saatuja numeroita vastaavassa määrin ottamalla niistä pois yksi ja yksi neljäsosa tuumaa, niin että ne tulevat vastaamaan meidän ajanlaskuamme, Niin vähennettyinä osoittavat ne: (a) $1875 - 11 \frac{1}{4} = 1873 \frac{3}{4}$ (b) $1882 - 11 \frac{1}{4} = 1880 \frac{3}{4}$ ja (c) $1911 - 1 \frac{1}{4} = 1909 \frac{3}{4}$ ja antavat meille aikamäärät: (a) lokakuu 1874, (b) lokakuu 1881 ja (c) lokakuu 1910 jKr.

Tämä kolminkertainen päätyminen on sopusoinnussa sen kanssa, mitä olemme huomanneet Raamatun opettavan; nim. että saavuttiin ”elonkorjuuseen”, ”aikakauden loppuun”, lokakuussa 1874, ja että korkea kutsu lakkasi lokakuussa 1881, jonka jälkeen seuraa aika, jonka aikana, vaikka yleinen kutsu onkin lakannut, samat edut ulotetaan joillekin arvokkaille, jotta he täyttäisivät niiden paikat, jotka jo ovat kutsuttujen joukossa, mutta jotka koetuksessa huomataan arvottomiksi saamaan ne kruunut, mitkä heille aiottiin, kun he vastaanottivat kutsun. Kuinka kauan tämä vihkiytyneiden seulominen tulee kestämään, jonka aikana annetaan muutamille niiden kruunut, jotka tuomitaan arvottomiksi, ja jonka aikana heidän nimensä kirjoitetaan niiden sijaan, joiden nimet pyyhitään pois (Ilm. 3:5,11), sitä ei Raamattu ilmaise, niin paljon kuin me olemme huomanneet; mutta vuosiluku 1910 näyttää hyvin sopivan yhteen niiden vuosilukujen kanssa, jotka Raamattu osoittaa. Se on ainoastaan neljä vuotta ennen vaivanajan loppua, joka päättää pakanain ajat; ja kun me muistamme Herran sanat — että ne, jotka voittavat, katsotaan arvollisiksi pelastumaan vaikeimmasta hädän ajasta, joka kohtaa maailmaa, niin voimme ymmärtää, että se tarkoittaa sitä laittomuuden hätää, joka seuraa lokakuuta 1914; mutta erityinen hädän aika seurakuntaan nähden on odotettavissa noin 1910 jKr.

Eikö tämä ole ihmeellinen sopusointuisuus ”kivitodistajan” ja Raamatun välillä? Vuosiluvut lokakuu 1874 ja lokakuu 1881 ovat täsmällisiä, kun taas vuosiluku 1910, vaikei sitä olekaan ilmoitettu Raamatussa, näyttäisi hyvillä perusteilla osoittavan jonkun tärkeän tapahtuman seurakunnan kokemuksessa ja lopullisessa koetuksessa ja 1914 jKr. osoittaa ilmeisesti sen loppua, jonka jälkeen maailman suurimman hädän aika on tullut, josta ”suuren joukon” jäsenet saattavat tulla osallisiksi. Ja muistakaamme tässä yhteydessä, että tämän aikamäärän — vuoden 1914 jKr. — saattaa osoittaa, ei ainoastaan koko Kristusruumiin valitsemisen, koettelemisen ja kirkastamisen loppuunsaattamista,⁷ vaan se saattaa osoittaa myös joidenkin suureen vihkiytyneiden uskovaisten joukkoon kuuluvien puhdistamista, jotka pelon ja arkuuden tähden laiminlyövät antamasta Jumalalle otollista uhria ja jotka sen tähden tulivat enemmän tai vähemmän maailman aatteiden ja tapojen tahraa-

7 Katso tekijän esipuhe (1916), ”Aika on lähellä”, joka osoittaa asteettaisemman lopun pakanavalloille ja seurakunnan täysilukuisaksi tulemisen.

miksi. Jotkut näistä saattavat ennen tämän aikakauden loppua tulla suuresta ahdistuksesta. (Ilm. 7:14) Moni sellaisista sidotaan parasta aikaa lujasti yhteen noiden eri rikkaruohokimppujen kanssa polttamista varten; ja he eivät tule pelastumaan, ennen kuin hädän ajan hehku elonkorjuun loppupuolella polttaa ne siteet, joilla Baabel on pitänyt heidät orjuuteen sidottuina ja he ”pelastuvat ikäänkuin tulen läpi.” Heidän täytyy nähdä suuren Baabelin täydellinen kukistuminen ja saada määrätty osa sen vitsauksista. (Ilm. 18:4) Neljä vuotta vuodesta 1910 vuoden 1914 loppuun, jotka täten on osoitettu suuressa pyramidissa, tulevat epäilemättä muodostamaan ”tulikuuman” koetusajan seurakuntaan nähden (1 Kor. 3:15), joka tapahtuu ennen maailman anarkiaa, mikä ei voi kestää kauan. ”Ellei sitä aikaa lyhennettäisi, ei yksikään liha pelastuisi.” — Matt. 24:22

Mutta tässä ei ole kaikki mitä tulee suuren pyramidin ihmeellisiin vertauskuviin. Sen ihmeteltävä sopusointuisuus Jumalan suunnitelman kanssa osoitetaan vielä eräällä merkillisellä tavalla. Meidän tulisi odottaa, että niiden kahden suuren tapahtuman aikamäärä, jotka ovat tämän aikakauden lopun yhteydessä, nim. (1) Herramme toinen tuleminen ja (2) elonkorjuun alku, olisi jollakin tavalla ilmaistu ”suuren gallerian” yläpäässä, kuten hänen kuolemansa ja ylösnousemisensa ovat ilmaistut ”kaivon” kautta sen alapäässä. Ja tässä emme erehdykään. Itäseinän ylä- tai eteläpäässä, katossa, korkealla ”portaan” yläpuolella on aukko, joka on yhteydessä ”Kuninkaan huoneen” yläpuolella olevan valmistamattoman tyhjän huoneen kanssa, kuten piirroksesta näkyy. Pyramidin vertauskuvallisella kielellä sanoo tämä aukko: ”Tässä puuttui asioihin taivaallinen Oleno — Oleno, joka ei tarvitse lattiaa käydäkseen, vaan joka voi tulla ja mennä tuulen tavoin.” Ja prof. Smythin huolelliset mittaukset ”suuren gallerian” eteläseinästä ilmoittavat meille, että se ei ole täysin pystysuora, vaan kallistuu eteenpäin ylimmässä osassaan seitsemän tuumaa. Täten sanoo pyramidi meille seitsemän vuotta ennen korkean kutsun loppua (ennen lokak. 1881) ilmestyy tuo suuri. Ja se ilmaisee yhä edelleen, että siitä ajasta — lokak. 1874 — tulee kutsu asteettain, kuten eteläseinän kallistuminen osoittaa, loppumaan ja päättymään kokonaan lokakuussa 1881. Huomattakoon, että tämä on täydellisessä sopusoinnussa Raamatun todistuksen kanssa sellaisena, kuin se on esitetty Raamatun tutkielmien tässä ja edellisissä osissa.

Ja muistettakoon myös, että meillä, jotka ymmärsimme Raamatun esityksen näistä ajoista ja aikakausista, ei ollut mitään tekemistä näiden suuren pyramidin mittojen ottamisen kanssa ja että ne, jotka ottivat mitat, eivät tienneet mitään meidän ennustuksen sovituksistamme silloin, kun nämä mitat otettiin, eivätkä tiedä vielääkään niin paljon kuin me tiedämme. Kysymme sen tähden: Voiko sellainen tarkkuus asioista, jotka yhdeltä puolen koskevat kuudentuhannen vuoden historiaa ja toiselta puolen tuhansia tuumia pyramidimitan jälkeen, olla ainoastaan satunnainen yhteensattuma? Ei, mutta todellisuus on ihmeellisempi ja kummallisempi kuin taru. ”Herralta se on tullut ja on ihmeellistä meidän silmissämme.”

Edelleen, kun se erityinen suosio, joka sisältyi evankeliumikauden kutsuun, lakkasi (lokak. 1881), näyttää siltä, kuin siunaukset maailmalle olisivat silloin määrättyt alkaviksi. ”Kaivon”, joka suunsa kautta ilmaisee lunastuksen, joka takaa tulevan siunauksen, pitäisi, kuten näyttääkin, alapäässään (missä se on yhteydessä alas laskevan käytävän kanssa) ilmaista aikamäärä, jolloin lunastuksesta johtuvat siunaukset alkavat kohdata maailmaa.

Se näyttää sanovan: Tässä alkavat lunastuksesta johtuvat edut siunata maan kaikkia sukukuntia, kun juutalaisen ja evankeliumikauden valitsemiset ovat loppuun saatetut.

Jos me nyt otaksumme tuon selvästi ilmoitetun evankeliumikauden erityisen kutsun ja suosion lopun, 1881, siksi vuodeksi, jolloin aika ennalleenasettamissiunausten alkamiselle oli läsnä, ja jos me katsomme ”kaivon” alemman päätepisteen ilmaisevan vuotta 1881, me huomaamme jotakin mieltä kiinnostavaa mittaamalla taaksepäin pitkin ”sisäänkäyntikäytävää” pyramidin alkuperäiseen sisäänkäyntiin asti. Tämän välimatkan me huomaamme olevan 3826 pyramidituumaa, jotka niin muodoin vastaavat 3826 vuotta. Ja jos meidän oletuksellamme on hyvä perustus, niin täytyi 3826 vuotta ennen vuotta 1881 tapahtua jotain merkittävää. Ja kun me katsomme Jumalan sanan historiallisia muistiinpanoja nähdäksemme, jos siihen aikaan tapahtui jotakin merkillistä, saamme me huomattavan vahvistuksen oletuksellemme; sillä juuri 3826 vuotta ennen vuotta 1881 jKr., mikä antaa meille vuoden 1945 eKr. tuli Iisak, lupauksen esikuvallinen siemen, isänsä Aabrahamin rikkauksien perilliseksi, ja oli niin ollen siinä asemassa, että hän voi siunata kaikkia veljiänsä — Ismaelia, Haagarin poikaa (lihallisen Israelin esikuvaa) ja Keturan, Abrahamin toisen vaimon monta poikaa ja tytärtä (jotka esikuvaavat maailmaa ylimalkaan).

Niin ollen ilmoittaa ”sisäänkäyntikäytävä” ulkolaidastaan alas siihen kohtaan asti, missä se on yhteydessä ”kaivon” kanssa, vuosituomissa ajan siitä päivästä, jolloin esikuvallinen Iisak (jossa esikuvallisella tavalla maailman siunaamisen lupauksella oli keskipisteensä) tuli kaiken perilliseksi, 1945 eKr. vuoteen 1881 jKr., jolloin oli todellisuudessa tullut aika siunauksen tulemiselle maailmaan vastakuvallisen Iisakin — Kristuksen, kaiken perillisten kautta. — Gal. 3:16,29

Me laskemme ajan Iisakin perinnönsaamiselle ja sitä seuraavalle etuoikeudelle siunata veljiään, vuoteen 1881 jKr. seuraavasti: Iisak sai perintönsä isänsä Aabrahamin kuollessa, mikä tapahtui 100 vuotta sen jälkeen kun aabrahamlainen liitto oli tehty (sillä Abraham oli 75-vuotias kun liitto tehtiin ja hän kuoli 175 vuoden vanhana). Sitten oli liitosta Jaakobin, Iisakin pojan, kuolemaan 232 vuotta (Katso II osa); ja siitä ajasta, kun Iisak sai perinnön haltuunsa — 100 vuotta sen jälkeen kun liitto oli tehty — on Jaakobin kuolemaan 132 vuotta (232 – 100) Tähän laskemme yhteen 1813 vuotta Jaakobin kuolemasta meidän ajanlaskuumme jKr. ja silloin saamme vuosiluvun 1945 eKr. vuosiluvuksi, jolloin esikuvalinen Iisak sai haltuunsa kaikki, minkä Abraham omisti. (1 Moos. 25:5) Ja kun nämä 1945 vuotta eKr. lasketaan yhteen 1881 vuoteen jKr. saadaan 3826 vuotta, jotka pyramidituomissa ilmaistaan sen ajan pituudeksi, jonka täytyi kulua Iisakin veljien esikuvallisen siunaamisen välillä esikuvallisen siemenen Iisakin kautta ja koko maailman siunaamisen välillä vastakuvallisen Iisakin, Kristuksen kautta.

Jos jonkun mieleen nousee kysymys: Millä tavalla ennalleenasettamissiunausten alkaminen ilmaistiin lokakuussa 1881? niin me vastaamme: Ei tapahtunut mitään, minkä maailma voisi huomata. Me vaellamme yhä uskossa emmekä näkemisessä. Kaikki ne valmistavat askeleet, jotka on otettu suurta ennalleenasettamistyötä varten sitten vuoden 1881, on laskettava ainoastaan pisaroiksi siitä suuresta siunauksen kuurosta, joka pian on virkistävä koko maata. Se mikä tapahtui 1881, kuten sekin mikä tapahtui 1874, voidaan

huomata ainoastaan uskon silmällä Jumalan sanan valossa. Se oli korkean kutsun loppumisen vuosiluku ja siis myös ihmissuvulle ylimalkaan ennalleenasettamiskutsumuksen alku – riemupasuuna alkoi soida. Tähän aikaan oli tekijä mutta ei kukaan muu, niin paljon kun hän tietää, huomannut erotuksen jumalalliseen luontoon kutsumisen, joka on avoinna evankeliumikautena, ja sen kutsun välillä, joka kutsuu inhimillisen täydellisyyden ja kaiken sen ennalleenasettamiseen, jolle kutsulle aika on tullut evankeliumikauden korkean kutsun päätyttyä.⁸ Toinen huomattava kohta on se tie, jolla maailma kutsutaan saamaan ja vastaanottamaan iankaikkinen elämä tuhatvuotiskautena.

Kuten ylin huone, joka on tunnettu ”kuninkaan huoneen” nimellä, esittää jumalallista luontoa ja ”suuri galleria” esittää kutsua siihen, samaten esittää sen alla oleva huone (”kuningattaren huone”) täydellistä inhimillistä luontoa, ja siihen johtava käytävä esittää sitä elämän tietä, jolla maailman täytyy kulkea saavuttaakseen inhimillisen täydellisyyden tuhatvuotiskautena. Molemmat nämä tiet ja siis myös lopputulokset avattiin ja tehtiin mahdolliseksi lunastusuhrin kautta, jonka välimies antoi kaikkien puolesta; mikä kaikki voimakkaalla tavalla ilmaistiin pyramidissa sen kautta, mikä näyttää siltä, kuin olisi tapahtunut ”räjähdys”, joka avasi ”kaivon” suun ja jätti vapaan pääsyn näihin kahteen käytävään (jotka ovat aiotut vertauskuvaamaan nyt seurakunnan kutsua, joka johtaa jumalalliseen luontoon, ja tuhatvuotiskautena maailman kutsua, joka johtaa inhimillisen täydellisyyden ennalleenasettamiseen).

Niin muodoin selittää suuri pyramidi sopusoinnussa Raamatun kanssa, että ”Kristus toi VALOON elämän (ennalleenasettamisen inhimilliseen täydellisyyteen, jota esikuvaa niin kutsuttu ”kuningattaren huone”) ja kuolemattomuuden (jumalallisen luonnon, jota esikuvaa niin kutsuttu ”Kuninkaan huone”) evankeliuminsa kautta” – hyvän sanoman kautta lunastuksesta. — 2 Tim. 1:10

Ainoa tie ”kuningattaren huoneeseen” tai ”Suureen galleriaan” oli ”Kaivon” kautta, sen kautta että ”ensimmäinen nouseva käytävä” alunperin oli mahdoton kulkea ”graniittitulpan” takia. Siten vahvistaa ”kivitodistaja” sen, että lakikutsun eli lakiliiton kautta ei kukaan langenneen suvun jäsenissä voinut saavuttaa elämää (inhimillistä elämää) tai kuolemattomuutta (jumalallista luontoa). Vaikka ”ensimmäinen nouseva käytävä” oli tie, ei sitä kumminkaan kukaan voinut kulkea. Samaten oli lakiliittokin tie elämään; mutta lihan heikkouden tähden ei kukaan voinut kulkea sitä, niin että olisi saavuttanut sen

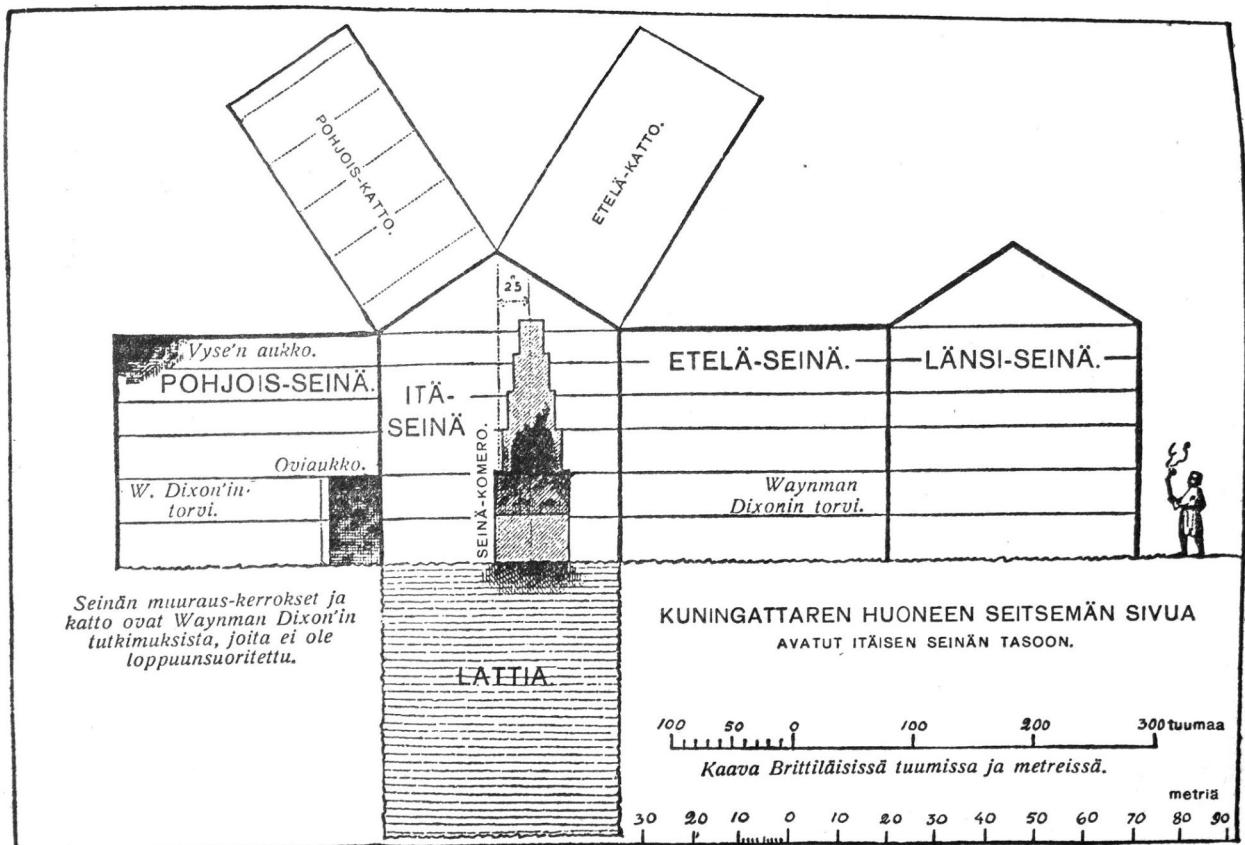
8 Vaikkemme ole ajatelleet yhteensattumista ennen kuin nyt kirjoittaessamme tätä lukua, on hyvin merkillistä, että vuoden 1881 kuutena viimeisenä kuukautena julkaistiin ja levitettiin kirjaa Food for Thinking Christians (Ruokaa ajatteleville kristityille), jossa oli 166 sivua, 1,400,000 kpl kaikkialla Yhdysvalloissa ja Iso-Britanniassa.

Kolme asiaa tämän kirjan ja sen laajan ja äkkinäisen levinneisyyden yhteydessä lisäävät yhdessä sen merkitystä ainakin erikoisuuteen nähden: (1) Kenties ei mikään kirja koskaan ole saavuttanut niin suurta levinneisyyttä niin lyhyenä aikana tai saman menetelmän kautta. Sitä jakoivat District Messenger Servicen juoksupojat kaikissa Yhdysvaltain ja Iso-Britannian suurimmissa kaupungeissa kirkon ovilla kolmena toisiaan seuraavana sunnuntaina ja pienemmissä kaupungeissa postin kautta. (2) Rahat tästä johtuneiden kulujen korvaamiseksi 42,000 dollaria lahjoitettiin vapaaehtoisesti, pyytämättä tarkoitusta varten. (3) Se eli ensimmäinen, niin paljon kuin me tiedämme, koskaan julkaistu kirja, joka osoitti erotuksen evankeliumiseurakunnan korkean kutsun ja maailman ylimalkaisen ennalleen asettamiskutsun välillä ja se osoitti myös korkean kutsun loppuvan 1881.

elämän, joka tarjottiin. (Room. 3:20) ”Kivitodistaja” ilmaisee niin ollen erityisesti ristin, uhrin ja lunastuksen, aivan samoin kuin se Raamatussakin on esitetty huomattavammalla tavalla kuin mikään muu suunnitelman osa. ”Ei kukaan pääse Isän tykö muutoin kuin minun kauttani” sanoi Jeesus. Ilmoitinhan teille ennen kaikkea sen, minkä itse (ennen kaikkea) olin saanut, että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden”; sanoi Paavali. (1 Kor. 15:3) ”Kaivo (joka esittää Kristuksen kuolemaa ja ylösnousemusta) on ainoa tie elämään ja kuolemattomuuteen”, sanoo suuri pyramidi.

Käytävä kuningattaren huoneeseen on matala, ja vaeltajan täytyy nöyrästi taivuttaa päänsä sen vaatimusten alle. Oikein tekemisen tie on aina ollut nöyryyden tie ja tulee niin olemaan tuhatvuotiskautenakin, jolloin kaikilta vaaditaan, että he taipuvat Kristuksen valtakannan ankarien vaatimusten edessä. Hän on hallitseva rautaisella valtikalla. (Ilm. 2:27) Hän tulee käyttämään oikeutta mittanuorana ja vanhurskautta vaakana; ja hänen suuruutensa ja valtansa täytyy jokaisen polven notkistua, niin että hänen päivänään nöyrät ja vanhurskaat ja ainoastaan ne kukoistavat. — Jes. 28:17; Room. 14:11; Ps. 92:13,14

”Kuningattaren huone” vertauskuvaa ennalleenasettamistyön loppua — inhimillistä täydellisyyttä — sen kautta että siinä on seitsemän sivua, jos lasketaan lattia yhdeksi sivuksi ja katto kahdeksi, kuten alla oleva piirros osoittaa. Käytävä sinne kertoo myös samasta seitsenluvusta eli täydellisyydestä, sillä sen lattia on alennettu seitsemännellä osalla sen pituudesta. Ja seitsenluku ei ole ainoastaan täydellisyyden vertauskuva ylimalkaan, vaan se on erittäin merkitsevä tässä yhteydessä, kun tuhatvuotiskausi on maan historian seitsemäs vuosituhat, ja se vuosituhat, jolloin ne suvun jäsenet, jotka ovat halukkaita ja tottelevaisia, saavuttavat täydellisyyden.

Prof. Smyth huomauttaa ominaisuudesta ”kuningattaren huoneen” lattiassa ja sinne johtavassa käytävässä, nim. että se on rosoinen ja aivan keskeneräinen, jonka kautta se niin ollen eroaa muista käytävistä, jotka alunperin olivat hyvin sileät ja luultavasti kiillotetut. Tämä, arvelee hän, ilmaisee ehkä, että lattia ei sisällä vuosi-tuuma mittauksia, kuten muut käytävät – ikään kuin pyramidi tahtoisi tämän epätasaisuuden kautta sanoa: ”Täällä ei ole aikamittoja.”

Mutta vaikka pyramidin vuosi-tuumia ei huomatakaan ”kuningattaren huoneeseen” johtavassa käytävässä eikä myöskään sen lattiassa, oli jotakin muuta, joka kumminkin tarvitsi osoittaa, nim. tie ennalleenasettamiseen, täydelliseen elämään ja täydelliseen inhimilliseen elimistöön. Kuten ”kuningattaren huone” valaisee inhimillistä täydellisyyttä, niin esikuvaa käytävä sinne niitä seitsemää tuhatta kokemuksen ja kasvatuksen vuotta, joiden läpi langenneen ihmissuvun täytyy kulkea, ennen kuin voidaan saavuttaa täydellinen ennalleenasettaminen täydellisyyteen. Koska kuusi ensimmäistä seitsemättä osaa ”kuningattaren huoneen” käytävästä ovat erityisen matalia, esikuvaavat ne niitä kuutta vuosituhatta, jotka ovat menneisyydessä, ja valaisevat sitä erityistä vaikeutta ja nöyryyttä, joka on ollut välttämätön, jotta olisi voinut elää vanhurskautettua elämää, vieläpä niidenkin puolelta, jotka koettivat niin elää – kuten patriarkat, profeetat ja muut, jotka olivat vanhurskautettuja uskon kautta – noina kuutena tuvantena vuotena, jolloin synti ja kuolema hallitsi. Tien viimeinen seitsemäs osa esikuvaa sen sijaan tuhatvuotiskautta, joka juuri koittaa ihmisille. Se, että sen korkeus on melkein kaksi kertaa niin suuri kuin kuuden ensimmäisen seitsemännes osan, ilmaisee, että tulevana tuvantena vuotena, kun armo ja rauha vallitsee maan päällä, voivat ihmiset helposti ja mukavasti edistyä täydellisyyttä kohti.

Jos kysytään, onko kukaan vaeltanut tällä tiellä menneinä kuutena tuvantena vuotena, niin me vastaamme: Kyllä, uskon kautta ovat muutamat vaeltaneet sillä tiellä. Se on tie inhimillisen luonnon vanhurskauttamiseksi, vaikka kokonaan erotettava evankeliumiseurakunnan tiestä ja kutsusta, joka, vaikka myös vanhurskauttamisen kautta, vie uuteen, jumalalliseen luontoon. Aabraham, Iisak ja Jaakob ja uskolliset profeetat vaelsivat sitä tietä astuen sille ”kaivon” kautta – uskon kautta Kristuksen lunastusuhriin, joita he edustivat esikuvallisten uhrien kautta, ennen meidän Herramme kuolemaa ja ennen kuin ”kivitodistaja” osoitti sitä; sillä Jumalan päätöksissä oli Kristus teurastettu sovituskaritsa jo ennen maailman perustamista.

Ja käytävä ”kuningattaren huoneeseen” on sopusoinnussa sen kanssa, mitä Raamattu sanoo tiestä täydelliseen inhimilliseen luontoon ja täydelliseen inhimilliseen elämään tuhatvuotiskautena. Aikamäärä, joka vaaditaan täydellisyyden saavuttamiseksi, on erilainen eri tapauksissa, aina sen nopeuden tai hitauden mukaan, jolla kukin alistaa sydämensä ja elämänsä uuden liiton ehtoihin. Se ei enää ole vaivalloista taistelemista ylöspäin, jota aina vastustaa alaspäin vievien sisäisten ja ulkoisten taipumusten kautta, kuten on ollut laki- ja evankeliumitalouksien aikana; se on tie, jolla kaikki suosii vaeltajaa ja helpottaa hänen nopeaa edistymistään ennalleenasettamiselämän täyteen täydellisyyteen kaikkine sitä seuraavine siunauksineen.

Kuten ”kuninkaan huone” ilmavaihtoputkiensa kautta vertauskuvaa pysyvää asuntoa, ikuista olotilaa, niin vertauskuvaa ”kuningattaren huone” sitä, että inhimillisen täydellisyden olotila, kun se on saavutettu, voidaan tehdä ikuisesti kestäväksi olotilaksi; sillä myös se on varustettu yhtäläisillä ilmavaihtoputkilla eli ilmakäytävillä. Toisaalta voimme sanoa, että se vertauskuvaa iäti kestävää olotilaa, ja toisaalta, että se voidaan tehdä iäti kestäväksi olotilaksi, koska näin on asianlaita, kuten sekä Raamattu että ”kivitodistajan” todistukset sen ilmaisevat. Raamattu sanoo niistä, jotka saavuttavat sen olotilan, jota ”kuninkaan huone” esittää, että he ovat osallisia jumalallisesta luonnosta ja kuolemattomia eli mahdottomia kuolemaan — niin että he sen jälkeen eivät voi kuolla. Ja se osoittaa, että muut, jotka saavuttavat täydellisen ennalleenasettamisen ja kestävät viimeisen uskollisuuskokeen tuhatvuotiskauden lopussa, vaikka he eivät omistakaan sitä ominaisuutta, jota sanotaan kuolemattomuudeksi, joka varsinaisesti on ainoastaan jumalallisen luonnon ominaisuus, ylläpidetään iankaikkisessa elämässä niillä ehdoilla, jotka suuri lunastussuunnitelman järjestäjä jo on määrännyt. Jos he pysyvät sopusoinnussa Jumalan kanssa ja tottelevat hänen tahtoaan, he tulevat elämään iäti.

Suuri pyramidi ilmoittaa samat totuudet, sillä kun ilmanvaihtoputket ”kuninkaan huoneeseen” olivat avonaiset, olivat ne alunperin omituisella tavalla peitetyt ”kuningattaren huoneessa”. Ilmaputket olivat täydellisesti pyramidin ulkosyrjästä asti aina puolen tuuman päähän ”kuningattaren huoneen” sisäseinästä, sen kautta että kivet ”kuningattaren huoneen” kummallakin puolella, paitsi mainittua puolta tuumaa, ovat lävitse koverretut, mikä osoittaa suuren pyramidin rakennusmestarilla olleen määrätyn tarkoituksen, kuten jokainen muukin piirre ilmaisee samaa. Herra Waynman Dixon löysi ne, kun hän tutki ”kuningattaren huoneen” seiniä. Hän huomasi, että seinä eräästä kohden kaikui ontolta, ja kun hän mursi pinnan, löysi hän ilmanvaihtoputken; ja sitten hän löysi saman menettelytavan kautta samanlaisen vastakkaisestakin seinästä. Niin muodoin selittää pyramidi sopusoinnussa Raamatun kanssa, että on varattu runsas toimenpide, jonka kautta täydellinen inhimillinen olotila, jota ”kuningattaren huone” esikuvaa, voi tulla iäti kestäväksi olotilaksi jokaiselle, joka ojentautuu sen määräysten ja lakien mukaan.

Ja nyt kun olemme kuulleet sen puhuvan, mitä ajattelemme ”kivitodistajasta” ja sen todistuksesta? Sellainen todistus olisi todellakin omituinen ja sattuva, vieläpä silloinkin, jos ei olisi mitään Raamatun paikkoja, jotka tarkoittaisivat tutkittuja aineita, mutta kun Raamattu on jo selvästi ja varmasti ilmoittanut meille nämä samat asiat ja aikamäärät, jo ennen kuin pyramidin todistus kuultiin, saavat sen ihmeelliset sopusointuisuudet ja vahvistukset samoista asioista kaksinkertaisen merkityksen ja sattuvaisuuden. Nyt kun maailmanviisaat hylkäävät Raamatun ”vanhentuneena” ja ”epätieteellisenä”, on tosiaankin hämmästyttävää nähdä tämän ”kivitodistajan” puhuvan ja vahvistavan Raamatun todistuksen. On merkillistä kuulla sen todistavan ihmisen lankeamisesta juuri silloin kun maailman viisaat puhuvat, että ihminen ei koskaan ole ollut täydellinen, ei koskaan ole ollut Jumalan kuva, eikä siis myöskään ole koskaan langennut siitä. Varmaankin tuntee tyydytystä tänä aikana, kun kuulee sen todistavan, ettei kukaan voinut astua evankeliumikauden korkean kutsun jumalalliseen luontoon eikä inhimillisen luonnon vanhurskauden tilaan ja elää lakiliiton mukaisesti sinä aikana, kun niin moni julistaa, että Mooseksen laki on ainoa tie elämään. Varmaan on suuressa pyramidissa nähtävänä selvästi Jumalan

maailman luomisesta asti näkymättömät ominaisuudet (suunnitelmat). ”Sillä hänen näkymättömän olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä.” — Room. 1:20

Monet kenties pilkkaavat tämän ”kivitodistajan” todistuksia, kuten he pilkkaavat Jumalan kirjoitettua sanaakin, mutta heidän pilkkaamiseensa vastaamme: Selittäkää tuo erikoinen asiain yhteensattuvaisuus, tai koettakaa ennustaa tulevaisuutta ja katsoa, kuinka teidän ennustuksenne käyvät toteen. Todistakaa meille, ettei tarvita hengen vaikutusta ennustaakseen tulevia tapahtumia. Antakaa meille näyte maailman viisaudesta. Tuokaa esille asianne, ”sanoo Herra, esittäkää todisteenne, sanoo Jaakobin kuningas. Esittäkööt ja ilmoittakoot meille, mitä tapahtuva on; ilmoittakaa entiset, mitä ne olivat, tarkataksemme ja tietääksemme, mitä niistä on tullut, tahi antakaa meidän kuulla tulevaisia. Ilmoittakaa, mitä vastedes tapahtuu, tietääksemme, oletteko te jumalia (mahtavia).” — Jes. 41:21-23

Ei siinä kyllin, että suuri pyramidi saattaa häpeään jumalankieltävät ateistiset tiedemiehet, vaan se näyttää vielä perin pohjin vääräksi heidän nykyaikaiset ja Raamatun kanssa ristiriidassa olevat teoriansa ”kehitysoipista” — johon aineeseen nähden emme voi tehdä paremmin kuin esittää seuraavat tri Josef Seissin sanat, hänen oivallisesta esityksestään suuresta pyramidista. Hän sanoo teoksessaan ”Kivi-ihme”:

”Jos alkuihminen ei ollut muuta kuin gorilla tai luola-asukas, kuinka voivat näinä esihistoriallisina aikoina ne, jotka rakensivat tämän mahtavan rakennuksen, tietää sen, mitä meidän perin pohjin oppineet kykenevät kahdenkymmenen vuosisadan havaintojen ja kokemusten perustuksella huomaamaan ainoastaan epätäydellisesti? Kuinka he voivat edes tietää, kuinka tuli valmistaa ja käyttää niitä välineitä, koneita ja laitoksia, jotka olivat välttämättömiä niin suunnattoman suuren, niin vahva-aineisen, niin valtavan korkean ja niin työnsä puolesta täydellisen rakennuksen rakentamiseksi, niin että se tänäkin päivänä on vielä ilman kilpailijaa maan päällä? Kuinka he voivat tietää maan pallonmuotoisuuden, pyörimisen, halkaisijan, tiheyden, leveysasteet, navat maan jaotuksen ja lämpömäärän tai sen tähtitieteelliset suhteet? Kuinka he voivat ratkaista tehtävän ympyrän neliöksi muuttamisesta, laskea mittasuhteet tai määrätä neljä ilmansuuntaa? Kuinka he voivat valmistaa historiasta ja armotalouksista tauluja, jotka ilmaisevat tarkkoja tosiseikkoja jokaisessa yksityiskohdassaankin, neljäntuhannen vuoden aikana heidän aikansa jälkeen ja vielä lopulliseen päättymiseen asti. Kuinka he voivat tietää, koska Mooseksen armotalous alkaisi, kuinka kauan se kestäisi ja missä se päättyisi? Kuinka voivat he tietää, koska kristillisyyden perustettaiisiin, mitkä suuret tapahtumat ja piirteet olisivat Kristuksen seurakunnan merkittävät ominaisuudet, kulku ja loppu? Kuinka voivat he tuntea suuren presessionalikauden, sen pituuden, päivien todellisen luvun vuodessa, auringon ja maan keskimääräisen etäisyyden toisistaan, tähtien täsmällisen aseman siihen aikaan kun pyramidi rakennettiin? Kuinka he voivat keksiä mallin ja järjestelmän mitoille ja painoille, jotka ovat niin tasasuhtaisia toistensa kanssa, niin edullisesti sovitettuja ihmisten tavallisia tarpeita varten ja saatetut sellaiseen sopusointuun luonnon kaikkien tosiseikkojen kanssa? Ja kuinka he voivat tietää, kuinka saada kaikki tämä mahtumaan yhteen ainoaan muuraustyöhön ilman ainoatakaan piirrosta sanoin tai kuvin, mutta kumminkin varmasti kaikkia ajan hävitystä ja muutosta vastaan ja siinä kunnossa, että sitä voidaan lukea ja ymmärtää aina viimeiseen päivään asti?

”Ihmiset pilkatkoot, mutta he eivät voi nauraa hajalleen tätä mahtavaa rakennusta, ei myöskään ottaa siltä sen kulmia, mittasuhteita, mittoja, luonnon ja uskonnon vastaavuuksia, jotka

sen Luoja sille antoi. Tässä ovat ne kaikessa puhuvassa merkitseväisyydessään, järkähtämättömiä, voittamattomina, yli kaiken niitä tukahduttavan voiman.”

Tämän ihmeellisen ”todistajan” ääni muistuttaa mahtavasti Herramme sanoja siinä huomattavassa tilaisuudessa, jolloin hän järjesti riemukulkunsa Jerusalemiin ja esikuvalisesti esitti itsensä Israelille kuninkaana, koko hänen oppilasjoukkonsa riemuitessa ja korkeasti kiittäessä Jumalaa kaikista niistä voimakkaista töistä, joita oli tapahtunut, sanoen: ”Siunattu olkoon hän, kuningas, joka tulee Herran nimessä! Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!” Ja kun farisealaiset kehottivat häntä nuhtelemaan heitä, vastasi hän: ”Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat.” (Luuk. 19:37-40) Ja niin on tänäänkin; kun kunnian Kuningas todellisuudessa on tullut, ja suurin osa hänen tunnetuista elävistä todistajistaan, joiden pitäisi korkeasti iloita ja sanoa: siunattu olkoon kuningas, joka tulee Herran nimessä, ovat mykkiä – muutamat pelosta, että tulevat suljettaviksi pois synagogasta, toiset uneliaasta välinpitämättömyydestä tai maailmallisuuden päihtymyksestä, joka pitää heidät tietämättömyydessä etsikkomme ajasta – katso, juuri tämän suuren pyramidin kivet todistavat huutaen varmoin äänin. Jokainen tämän valtavan rakennuksen tuuma julistaa kaunopuheisesti Jumalan rikkautta, valtaa ja armoa.

Lujasti suljettuina tuohon vahvaan, kalliontapaiseen rakennukseen, ollen luonnon myrskyjen tai hävittäjän säälimättömän käden saavuttamattomissa, ovat Jumalan suunnitelman ääripiirustukset olleet neljäntuhannen vuoden aikana, valmiina ilmaisemaan todistuksensa määrätynä aikana vahvistetuksi tuolle samanlaisella tavalla ilmaistulle, mutta vuosisatoja salossa olleelle, varman, profeetallisen sanan todistukselle. Tämän todistajan ”todistus Herralle Sebaotille Egyptinmaassa”, kuten Raamattukin, viittaa vakavalla ja täysin luotettavalla täsmällisyydellä vanhain asiain järjestyksen lopulliseen perikatoon unohduksen ”kuilussa” ja uuden ihanaan pystyttämiseen, Kristuksen Jeesuksen, Jumalan ikuisen rakennuksen, suuren huippukulmakiven alaisena, jonka ihanien luonteenpiirteiden kanssa täytyy kaiken, joka on iankaikkisen elämän arvoista, tulla rakennetuksi hänen allaan, Amen! Amen! Tulkoon sinun valtakuntasi! Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin se tapahtuu taivaassa!